

EBA/GL/2017/16

23/04/2018

Насоки относно оценката на параметрите PD и LGD и третирането на експозиции в неизпълнение

1 Спазване на насоките задълженията за докладване

Статут на насоките

1. Този документ съдържа насоки, издадени съгласно член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010¹. Съгласно член 16, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, компетентните органи и финансовите институции полагат всички усилия за спазване на насоките.
2. В насоките е представено становището на ЕБО за подходящите надзорни практики в Европейската система за финансов надзор или за това как правото на Съюза следва да се прилага в дадена област. Компетентните органи, както са дефинирани в член 4, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, за които се отнасят тези насоки, трябва да ги спазват, като ги включат в практиките си по подходящ начин (напр. като изменят своята правна рамка или надзорни процеси), включително когато насоките са насочени основно към институциите.

Изисквания за отчетност

3. Съгласно член 16, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, най-късно до 25.06.2018 компетентните органи са длъжни да уведомят ЕБО дали спазват или възнамеряват да спазват тези насоки, в противен случай - за причините за неспазване. При липса на уведомление в този срок ЕБО счита, че компетентните органи не спазват изискването за отчетност. Уведомленията трябва да се изпратят чрез подаване на формата, намираща се на уебсайта на ЕБО, на адрес compliance@eba.europa.eu, като се посочи референтен номер 'EBA/GL/2017/16'. Уведомленията следва да се подават от лица, оправомощени да докладват за наличието на съответствие от името на техните компетентни органи. Всяка промяна в статута на спазването трябва също да се отчита пред ЕБО.
4. Уведомленията се публикуват на уебсайта на ЕБО в съответствие с член 16, параграф 3.

¹ Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 година за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр.12).

2 Предмет, обхват и определения

2.1 Предмет

5. В настоящите насоки се посочват изискванията за оценка на вероятността от неизпълнение (PD) и на загубата при неизпълнение (LGD), включително LGD за експозиции в неизпълнение (LGD в неизпълнение) и най-добрата приблизителна оценка на очакваната загуба (EL_{BE}) в съответствие с трета част, дял II, глава 3, раздел 6 от Регламент (ЕС) № 575/2013, член 159 от същия регламент и окончателния проект на регулаторните технически стандарти на ЕБО за методологията за оценка на базата на вътрешнорейтинговата система EBA/RTS/2016/03 (PTC за методологията за оценка на базата на IRB) от 21 юли 2016 г.².

2.2 Обхват на прилагане

6. Настоящите насоки се прилагат във връзка с вътрешнорейтинговия подход в съответствие с трета част, дял II, глава 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013 за всички методи, основани на собствени оценки на PD и LGD. Когато за експозиции, различни от експозиции на дребно, институцията е получила разрешение да използва вътрешнорейтингов подход, но няма разрешение да използва собствени оценки на LGD в съответствие с член 143, параграф 2 във връзка с член 151, параграфи 8 и 9 от същия регламент, се прилагат всички части на настоящите насоки, освен глави 6 и 7. Настоящите насоки не се прилагат за изчисляването на изискванията за собствен капитал за риск от разсейване в съответствие с член 157 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

2.3 Адресати

7. Настоящите насоки са предназначени за компетентните органи, както са определени в член 4, параграф 2, подточка i) от Регламент (ЕС) № 1093/2010, и за финансовите институции, както са определени в член 4, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

2.4 Определения

8. Освен ако не е посочено друго, термините, използвани и определени в Регламент (ЕС) № 575/2013 и Директива 2013/36/ЕС, имат същото значение в настоящите насоки. В допълнение, за целите на настоящите насоки се прилагат следните определения:

² Позоваванията на членове от PTC за методологията за оценка на базата на IRB ще бъдат заменени с позовавания на делегирания регламент за приемане на окончателния проект на регулаторните технически стандарти на ЕБО за методологията за оценка на базата на IRB с публикуването им в Официалния вестник на ЕС.

Рискови параметри	Един или всеки от следните: PD, LGD, EL _{BE} и LGD в неизпълнение
Съвкупност от референтни данни (RDS)	Всички съвкупности от данни, използвани за целите на оценката на рисковите параметри, включително съвкупностите от данни, свързани с разработката на модел, както и съвкупностите от данни, използвани за калибрирането на рисков параметър.
PD модел	Всички данни и методи, използвани като част от рейтингова система по смисъла на член 142, параграф 1, точка 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013, които са свързани с разграничаването и количественото определяне на собствените оценки на PD и които се използват за оценка на риска от неизпълнение за всеки длъжник или експозиция в обхвата на модела.
Метод за класиране на PD модел	Метод, съставляващ част от PD модел, използван за определяне ранга на длъжници или експозиции по отношение на риска от неизпълнение.
Метод за точкова оценка на PD модел	Метод за класиране на PD модел, при който се приписват поредни стойности („оценки“), за да бъде определен ранга на длъжниците или експозициите.
LGD модел	Всички данни и методи, използвани като част от рейтингова система по смисъла на член 142, параграф 1, точка 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013, които са свързани с разграничаването и количественото определяне на собствените оценки на LGD, LGD в неизпълнение и EL _{BE} и които се използват за оценка на нивото на загуба в случай на неизпълнение за всяко улеснение в обхвата на този модел.
EL _{BE}	Най-добрата приблизителна оценка за очаквана загуба за експозиции в неизпълнение, както е посочена в член 181, параграф 1, буква з) от Регламент (ЕС) № 575/2013.
LGD в неизпълнение	Загуба при неизпълнение за експозиции в неизпълнение, както са посочени в член 181, параграф 1, буква з) от Регламент (ЕС) № 575/2013.
Обхват на прилагане на PD или LGD модел	Видът експозиции по смисъла на член 142, параграф 1, точка 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013 в обхвата на PD или LGD модел.
Оценка на рискови параметри	Целият процес на моделиране, свързан с рисковите параметри, включително подборът и подготовката на данни, разработването и калибрирането на модела.

Разработване на модела	Частта от процеса на оценка на рисковите параметри, която води до подходящо разграничаване на риска чрез установяване на съответните източници на риск, изграждане на статистически или автоматизирани методи за разпределяне на експозиции към категории или групи от длъжници или улеснения и оценка на междинните параметри на модела, където е приложимо.
Извадка за калибриране на PD	Съвкупността от данни, към която се прилага метода за класиране или групиране, за да бъде извършено калибрирането.
Сегмент на калибриране	Уникално обособена извадка от обхвата на прилагане на PD или LGD модела, която се калибрира като едно цяло.
Калибриране на PD	Частта от процеса на оценка на рисковите параметри, която води до подходящо количествено определяне на риска като се гарантира, че когато се прилага метода за класиране или групиране на PD към извадка за калибриране, получените оценки на PD отговарят на дългосрочния усреднен процент на неизпълнение за съответното ниво на приложения метод.
Калибриране на LGD	Частта от процеса на оценка на рисковите параметри, която води до подходящо количествено определяне на риска, като се гарантира, че оценките на LGD отговарят на дългосрочната средна LGD или на оценката на LGD при икономически спад, когато тя е по-консервативна, за съответното ниво на приложения метод.
Прилагане на рискови параметри	Отнасяне на рискови параметри, оценени съгласно PD или LGD модела, към текущите експозиции, което се извършва или автоматично чрез използване на съответната ИТ система или ръчно от квалифициран персонал на институцията.
Портфейл на прилагане	Действителният портфейл от експозиции в обхвата на прилагане на PD или LGD модела по време на оценката на рисковия параметър.

3 Въвеждане

3.1 Дата на прилагане

9. Насоките се прилагат от 1 януари 2021 г. Институциите следва да включат изискванията им в своите рейтингови системи до тази дата, но компетентните органи могат по своя преценка да съкратят срока на този преходен преход.

3.2 Първо прилагане на насоките

10. Звеното, свързано с вътрешно валидиране, следва да потвърждава промените, които се прилагат към рейтинговата система в резултат от прилагането на настоящите насоки и регулаторните технически стандарти, които ще бъдат разработени в съответствие с член 144, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, и класификацията на промените в съответствие с Делегиран регламент (ЕС) № 529/2014 на Комисията³.
11. Институциите, които трябва да получат предварително разрешение от компетентните органи в съответствие с член 143, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и Регламент (ЕС) № 529/2014 за промените в рейтинговите системи, които са необходими с цел настоящите насоки да бъдат включени за първи път в рамките на крайния срок, посочен в точка 9, следва да съгласуват със своите компетентни органи крайния срок за подаване на заявление за подобно предварително разрешение.

³ ОВ L 148, 20.05.2014 г., стр. 36.

4 Общи изисквания за оценка

4.1 Принципи за определяне обхвата на прилагане на рейтинговите системи

12. Рейтинговата система по смисъла на член 142, параграф 1, точка 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013 следва да обхваща всички експозиции, при които длъжниците или улесненията се характеризират с общи рискови фактори и кредитоспособност и до голяма степен сравнима наличност на кредитната информация. PD и LGD моделът в една рейтингова система може да обхваща няколко сегмента на калибриране. Когато всички длъжници или експозиции в обхвата на прилагане на PD или LGD модела се калибрират заедно, целият обхват на прилагане на модела се счита за един сегмент на калибриране.
13. Експозициите в обхвата на една и съща рейтингова система следва да бъдат третирани по сходен начин от институцията по отношение управлението на риска, вземането на решения и процеса по одобряване на кредити и следва да бъдат отнесени към обща рейтингова скала за длъжници за целите на член 170, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) № 575/2013 и обща рейтингова скала за сделки за целите на член 170, параграф 1, буква д) от същия регламент.
14. За целите на количественото определяне на различни рискови параметри в една рейтингова система институцията следва да прилага едно и също определение за неизпълнение за едни и същи наблюдения за минали периоди, използвани в различни модели. Също така, институциите следва да третират по един и същ начин различните неизпълнения на един и същ длъжник или експозиция за всички източници на вътрешни, външни и групирани данни.

4.2 Изисквания за данните

4.2.1 Качество на данните

15. За да бъде спазено изискването на член 76 от РТС за методологията за оценка на базата на IRB институциите да разполагат с надеждни политики, процеси и методи за оценка и подобряване на качеството на данните, използвани за целите на измерването и управлението на кредитния риск, институциите следва да гарантират, че въпросните политики са приложими към всички данни, използвани в разработването и калибрирането на модела, както и към данните, използвани при прилагането на рисковите параметри.
16. За да се осигури съответствие на данните, използвани при разработването на модела и при прилагането на рисковите параметри като входящи данни за модела, съгласно изискванията за точност, изчерпателност и целесъобразност, посочени в член 174, буква

б) от Регламент (ЕС) № 575/2013, те следва да бъдат достатъчно точни, за да се избегнат значителни изкривявания на резултата при разпределянето на експозиции към категории или групи длъжници или сделки, и следва да не съдържат отклонения, които превръщат данните в негодни за целта.

4.2.2 Управление за представителност на данните

17. За да спазят изискванията за представителност на данните, използвани в PD и LGD моделите, посочени в член 174, буква в), член 179, параграф 1, буква г) и член 179, параграф 2, буква б) от Регламент (ЕС) № 575/2013, както и в членове 40 и 45 от РТС за методологията за оценка на базата на IRB, институциите следва да разполагат с надеждни политики, процеси и методи за оценка на представителността на данните, използвани за целите на оценката на рисковите параметри. Институциите следва да посочат в своите вътрешни политики статистическите тестове и показателите, които ще бъдат използвани за целите на оценката на представителността на данните, използвани за разграничаване на риска, и отделно — за данните, на които се основава количественото определяне на рисковете. Институциите следва също така да посочат методите за качествена оценка на данните за определените в техните политики случаи, при които не е възможно прилагането на статистически тестове.
18. Институциите следва да използват едни и същи стандарти и методи за оценка на представителността на данни, които произтичат от различни източници, включително вътрешни, външни и групирани данни или комбинация от тях, освен ако използването на различни методи не е обосновано от особеностите на източника на данни или наличността на информацията.
19. Когато се използват външни или групирани данни, институциите следва да съберат достатъчно информация от доставчиците на данни, за да оценят представителността на такива външни или групирани данни спрямо собствените портфейл и процеси на институциите.

4.2.3 Представителност на данните за разработване на модела

20. Институциите следва да анализират представителността на данните, когато се използват статистически модели и други механични методи за разпределянето на експозиции към категории или групи, както и за прогнозни статистически модели за нивата на неизпълнение, генериращи оценки за вероятността от неизпълнение за отделни длъжници или сделки. Институциите следва да изберат подходящата съвкупност от данни за целите на разработването на модела, за да гарантират, че ефективността на модела по отношение на портфейла на прилагане, в частност възможностите му за разграничаване, не е възпрепятствана в значителна степен от недостатъчна представителност на данните.
21. За да се гарантира, че използваните при разработването на модела данни за определяне на категории или групи длъжници или сделки са представителни за портфейла на прилагане в обхвата на съответния модел съгласно изискванията на член 174, буква в) от Регламент (ЕС) № 575/2013 и член 40, параграф 2 от РТС за методологията за оценка на

базата на IRB, институциите следва да анализират представителността на данните на етапа на разработване на модела по отношение на всички от следните:

- (а) обхват на прилагане;
- (б) определение за неизпълнение;
- (в) разпределение на съответните рискови характеристики;
- (г) стандарти за кредитиране и политики за възстановяване.

22. За целите на точка 21(а) институциите следва да анализират сегментацията на експозициите и да проверят дали не е имало промени в обхвата на прилагане на разглеждания модел в рамките на периода, за който се отнасят данните, използвани при разработването на модела за разпределяне на длъжници или експозиции към категории или групи. Когато такива промени са били наблюдавани, институциите следва да анализират рисковите фактори, свързани с промяната на обхвата на прилагане на модела, като сравнят тяхното разпределение в съвкупността от референтни данни преди и след промяната, както и с разпределянето на тези рискови фактори в портфейла на прилагане. За тази цел институциите следва да приложат статистически методологии като клъстерен анализ или подобни техники, за да демонстрират представителността. При наличие на групирани модели анализът следва да бъде извършен по отношение частта от обхвата на модела, която се използва от институцията.

23. За целите на точка 21(б) институциите следва да гарантират, че определението за неизпълнение, на което се основават данните, използвани за разработването на модела, остава предвидимо във времето и, в частност, че е съвместимо с всички от следните:

- (а) че са били направени корекции, за да се постигне съответствие с текущото определение за неизпълнение, когато определението за неизпълнение е било променено по време на наблюдавания период;
- (б) че са били приети подходящи мерки от институцията, когато моделът обхваща експозиции в няколко юрисдикции, които имат или са имали различни определения за неизпълнение;
- (в) че определението за неизпълнение от всеки източник на данни е било анализирано поотделно;
- (г) че определението за неизпълнение, използвано за разработването на модела, няма отрицателно въздействие върху структурата и ефективността на рейтинговия модел по отношение на разграничаването на риска и прогнозната способност, когато това определение е различно от определението за неизпълнение, използвано от институцията в съответствие с член 178 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

24. За целите на точка 21(в) институциите следва да анализират разпределянето и диапазона на стойностите на ключовите рискови характеристики на данните, използвани при разработването на модела за разграничаване на риска спрямо портфейла на прилагане. По отношение на LGD моделите институциите следва да извършат такъв анализ отделно за редовните експозиции и за експозициите в неизпълнение.
25. Институциите следва да анализират представителността на данните по отношение на структурата на портфейла чрез подходящи рискови характеристики, основаващи се на статистическите тестове, указани в техните политики, за да гарантират, че диапазонът на наблюдаваните стойности на тези рискови характеристики в портфейла на прилагане е адекватно отразен в извадката за разработване. Когато прилагането на статистически тестове не е възможно, институциите следва да извършат като минимум качествен анализ на базата на дескриптивната статистика на структурата на портфейла, като вземат предвид възможните сезонни ефекти, посочени в член 180, параграф 2, буква е) от Регламент (ЕС) № 575/2013. При разглеждането на резултатите от този анализ институциите следва да вземат предвид чувствителността на рисковите характеристики към икономическите условия. Следва да бъдат предприети мерки в случай на значителни разлики в ключовите рискови характеристики между извадката от данни и портфейла на прилагане, например чрез използване на друга извадка от данни или извадка от наблюдения или чрез подходящо отразяване на тези рискови характеристики като рискови фактори в модела.
26. За целите на точка 21(г) институциите следва да анализират дали през съответния исторически период на наблюдение е имало значителни промени в техните стандарти за кредитиране или политики за възстановяване, или в съответната правна среда, включително промени в законодателството, свързано с неплатежоспособността, законовите процедури за влизане във владение и всички правни разпоредби, свързани с реализацията на обезпечения, които биха могли да повлияят на нивото на риск или на разпределянето или диапазоните на рисковите характеристики в портфейла в обхвата на разглеждания модел. Когато институциите наблюдават такива промени, те следва да сравнят данните, включени в съвкупността от референтни данни преди и след промяната в политиката. Институциите следва да гарантират сравнимост на текущите стандарти за отпускане на кредити или политики за възстановяване с тези, които са приложени към наблюденията, включени в съвкупността от референтни данни и използвани за разработването на модела.
27. В рамките на PD модела представителността на данните, използвани при разработването на модела за разграничаване на риска, не изисква съотношението между редовни експозиции и експозиции в неизпълнение в тази съвкупност от данни да бъде равно на съотношението на редовни експозиции и експозиции в неизпълнение в портфейла на прилагане на институцията. Въпреки това, институциите следва да разполагат с достатъчен брой наблюдения за редовни експозиции и експозиции в неизпълнение в съвкупността от данни при разработване на модела и следва да документират разликата.

4.2.4 Представителност на данните за калибриране на рисковите параметри

28. За да могат институциите да гарантират, че използваните данни за количественото определяне на риска са представителни за портфейла на прилагане, който е обхванат от съответния модел, в съответствие с трета част, глава 3, раздел 6, подраздел 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и член 45, параграф 2 от РТС за методологията за оценка на базата на IRB, институциите следва да анализират сравнимостта на данните, използвани за целите на изчисляването на дългосрочните усреднени проценти на неизпълнение или дългосрочните усреднени LGD, както са посочени в член 179, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕС) № 575/2013 и, където е приложимо, представителността на групата в съответствие с член 179, параграф 2, буква б) от същия регламент по отношение на всички от следните:

- (а) обхват на прилагане;
- (б) определение за неизпълнение;
- (в) разпределение на съответните рискови характеристики;
- (г) текущите и прогнозните икономически и пазарни условия;
- (д) стандарти за кредитиране и политики за възстановяване.

29. За целите на точка 28(а) институциите следва да извършат анализ, както е посочено в точка 22.

30. За целите на точка 28(б) и за да се гарантира, че определението за неизпълнение, на което се основават данните, използвани за количественото определяне на риска, от всички източници на данни е съгласувано с изискванията на член 178 от Регламент (ЕС) № 575/2013 институциите следва да сравнят текущо прилаганото от институцията определение за неизпълнение с определенията, използвани за наблюденията, включени в съвкупността от данни за извършване на количественото определяне на риска. Когато определението за неизпълнение е било променено по време на историческия период на наблюдение, институциите следва да извършат оценка на представителността на историческите данни, които са включени в съвкупността от референтни данни и използвани за количественото определяне на риска, по същия начин, както е определено в глава 6 от Насоките на ЕБО относно прилагането на определението за неизпълнение съгласно член 178 от Регламент (ЕС) № 575/2013. Когато определението за неизпълнение е било променено по време на историческия период на наблюдение повече от веднъж, институциите следва да извършат анализ на всяко от миналите определения за неизпълнения поотделно.

31. За целите на точка 28(в) институциите следва да извършат подходящ анализ, за да гарантират, че на нивото на сегмента на калибриране диапазоните на стойностите на ключовите рискови характеристики в портфейла на прилагане са сравними с тези в портфейла, на който се основава съвкупността от референтни данни за количественото

определяне на риска, до необходимата степен, за да се гарантира, че количественото определяне на риска не е субективно.

32. За целите на точка 28(г) институциите следва да извършат анализ на пазарните и икономическите условия, на които се основават данните, по следния начин:

(а) по отношение на оценката на PD — в съответствие с раздел 5.3.4

(б) по отношение на оценката на LGD — в съответствие с раздел 6.3.2 и като се вземе предвид съображението за икономически спад съгласно изискванията на член 181, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) № 575/2013.

33. За целите на точка 28(д) институциите следва да анализират дали са били извършени значителни промени в стандартите за кредитиране и политиките за възстановяване в рамките на съответния исторически период на наблюдение, които биха могли да повлияят на нивото на риск, на разпределението или диапазоните на характеристиките на съответните рискови фактори в портфейла, попадащ в обхвата на разглеждания модел. Когато институциите наблюдават такива промени, те следва да анализират потенциалния елемент на субективност в оценките на рисковите параметри, възникнал в резултат от тези промени, по следния начин:

(в) по отношение на PD оценката, нивото на процентите на неизпълнение и вероятния диапазон на променливост на процентите на неизпълнение;

(г) по отношение на оценката на LGD, процентите на загубите, средната продължителност на процесите на възстановяване, честотата на използване на определени сценарии за възстановяване и разпределенията на големината на загубите.

34. Когато представителността на данните, оценена в съответствие с точки 28—33, е недостатъчна и поражда субективност или повишена несигурност относно количественото определяне на риска, институциите следва да въведат подходящи корекции, за да отстранят субективността, и да приложат определена степен на консервативност в съответствие с раздел 4.4.

4.3 Експертно мнение при оценката на рисковите параметри

35. За да могат институциите да допълнят своите статистически модели с експертно мнение съгласно член 174, букви б) и д), член 175, параграф 4, член 179, параграф 1, буква а) и член 180, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕС) № 575/2013, те следва да извършат всяко от следните действия:

(а) да направят оценка на допусканията при моделирането и дали избраните рискови фактори допринасят за оценката на риска в съответствие с тяхното икономическо значение;

- (б) да анализират въздействието на експертното мнение върху ефективността на модела и да гарантират, че всяко експертно мнение е подходящо обосновано;
- (в) да документират прилагането на експертната оценка в модела, като включат като минимум критериите за оценката, обосновката, допусканията, участващите експерти и описание на процеса.

4.4 Третиране на слабости и степен на консервативност

4.4.1 Установяване на слабости

36. Институциите следва да установят всички слабости, свързани с оценката на рисковите параметри, които пораждат субективност в количественото определяне на тези параметри или до увеличена несигурност, която не е изцяло обхваната от общия диапазон на грешки при изчисленията, и да класифицират всяка слабост в една от следните категории:

- (а) категория А: Установени слабости в данните и методологията;
- (б) категория Б: Съответни промени в стандартите за отпускане на кредити, рисковия апетит, политиките за събиране и възстановяване и всички други източници на допълнителна несигурност.

37. За целите на установяването и класифицирането на слабостите, посочени в точка 36, институциите следва да вземат предвид всички съответни слабости в методите, процесите, контролните механизми, данните или ИТ системите, които са били идентифицирани от звеното за контрол на кредитния риск, звеното за валидиране, звеното за вътрешен одит или всички други вътрешни или външни проверки и следва да анализират като минимум всички от следните потенциални източници на допълнителна несигурност при количественото определяне на риска:

- (а) за категория А:
 - (i) липсващи или значително изменени активиращи механизми за неизпълнение в историческите наблюдения, включително променени критерии за разпознаване на значително просрочени кредитни задължения;
 - (ii) липсващи или неточни дати на неизпълнение;
 - (iii) липсващо, неточно или остаряло присъждане на рейтинг, използвано за оценка на исторически категории или групи за целите на изчисляването на процентите на неизпълнение или усреднените реализирани LGD по категория или група;
 - (iv) липсваща или неточна информация относно източника на парични потоци;

- (v) липсващи, неточни или остарели данни относно рисковите фактори и рейтинговите критерии;
 - (vi) липсваща или неточна информация, използвана за оценката на бъдещи възстановявания, както е посочено в точка 159;
 - (vii) липсващи или неточни данни за изчисляването на икономическа загуба;
 - (viii) ограничена представителност на историческите наблюдения поради използването на външни данни;
 - (ix) потенциална субективност, произтичаща от избора на метод за изчисляване на наблюдаваните усреднени годишни проценти на неизпълнение в съответствие с точка 80
 - (x) необходимост от коригиране на наблюдаваните усреднени годишни проценти на неизпълнение в съответствие с точка 86;
 - (xi) липсваща информация за целите на оценяването на процентите на загуба за отразяване на икономическия спад в оценките на LGD;
- (б) за категория Б:
- (i) промени в стандартите за отпускане на кредити, политиките за събиране и възстановяване, рисковия апетит или други приложими вътрешни процеси;
 - (ii) необосновани отклонения в диапазоните от стойности на ключовите рискови характеристики на портфейла на прилагане, в сравнение с тези от съвкупността от данни, използвани за количественото определяне на риска;
 - (iii) промени в пазарната или правната среда;
 - (iv) прогнозни очаквания по отношение на потенциалните промени в структурата на портфейла или нивото на риска, особено на основата на действия или решения, които вече са били взети, но които не са отразени в наблюдаваните данни.

4.4.2 Подходяща корекция

38. За да бъде преодоляна субективността в оценките на рисковите параметри, произтичаща от установените слабости, посочени в точки 36 и 37, институциите следва да приложат подходящи методологии, за да коригират установените слабости, доколкото е възможно. Въздействието на тези методологии върху рисковия параметър („подходяща корекция“), от което следва да бъде получена по-точна оценка на рисковия параметър („най-добра приблизителна оценка“), представлява или повишение или понижение на стойността на рисковия параметър. Институциите следва да гарантират и да осигурят доказателства, че

прилагането на подходящата корекция води до получаване на най-добра приблизителна оценка.

39. Институциите следва да документират методите, които са използвани за извършването на подходящи корекции, за да бъдат отстранени установените слабости, където е приложимо, както и тяхната обосновка.
40. Институциите следва редовно да наблюдават адекватността на подходящите корекции. Въвеждането на подходящи корекции от институциите не следва да заменя необходимостта от предприемане на мерки относно установените слабости.

4.4.3 Степен на консервативност

41. По отношение на изискването институциите да приложат степен на консервативност, която е свързана с очаквания диапазон от грешки при изчисленията, в съответствие с член 179, параграф 1, буква е) и член 180, параграф 1, буква д) от Регламент (ЕС) № 575/2013, институциите следва да приложат рамка на количествено определяне, документиране и наблюдение на грешките при изчисленията.
42. Окончателната степен на консервативност за оценката на рисков параметър следва да отразява несигурността на оценката по всички от следните категории:

Категория А: Степента на консервативност, свързана със слабостите в данните и методологията, които са установени в категория А, както е посочено в точка 36(а);

Категория Б: Степента на консервативност, свързана със съответните промени в стандартите за отпускане на кредити, рисковия апетит, политиките за събиране и възстановяване и всички други източници на допълнителна несигурност, установени в категория Б, както е посочено в точка 36(б);

Категория В: общия диапазон на грешки при изчисляване.

43. За да изчислят степента на консервативност, институциите следва да направят всички от следните:
 - (а) да определят количествено степента на консервативност за установените слабости, посочени в точки 36 и 37, доколкото те не са обхванати от общия диапазон на грешки при изчисляване, като минимум за всяка от категориите А и Б на нивото на сегмента на калибриране, като гарантират че:
 - (i) се използват корекциите по смисъла на точка 38, ако е приложимо, и степента на консервативност отразява всяко увеличение на несигурността или допълнителни грешки при изчислението, свързани с тези корекции;

- (ii) степента на консервативност на нивото на категорията, свързана с подходящите корекции, съответства на несигурността по отношение на тези корекции;
 - (iii) степента на консервативност се прилага, за да бъде отстранена несигурността на оценката на рисковия параметър, произтичаща от слабости, които са посочени в точки 36 и 37, които не са били коригирани чрез подходящите корекции, както е посочено в подточка i);
- (б) да определят количествено общия диапазон на грешки при изчисляване за категория В, както е посочено в точка 42, във връзка с използвания метод на оценка като минимум за всеки сегмент на калибриране; степента на консервативност за общия диапазон на грешки при изчисляване следва да отразява разсейването в разпределението на статистическия механизъм за оценяване.
44. По отношение на точка 43(a) и за всяка от категориите А и Б институциите могат да групират всички или само избрани слабости, когато това е обосновано, за целите на количественото определяне на степента на консервативност.
45. Институциите следва да изчислят окончателната степен на консервативност като сума от:
- (а) степента на консервативност за категория А, както е посочено в точка 43(a);
 - (б) степента на консервативност за категория Б, както е посочено в точка 43(a);
 - (в) степента на консервативност за общия диапазон от грешки при изчисляване (категория В), както е посочено в точка 43(б).
46. Институциите следва да прибавят окончателната степен на консервативност към най-добрата приблизителна оценка на рисковия параметър.
47. Институциите следва да гарантират, че въздействието на окончателната степен на консервативност не води до намаляване на оценките на рисковите параметри и по-специално, че:
- (а) степента на консервативност, произтичаща от общия диапазон на грешки при изчисляване, е по-голяма от нула;
 - (б) степента на консервативност, произтичаща от всяка от категориите А и Б е пропорционална на увеличената несигурност в най-добрата приблизителна оценка на рисковите параметри, породена от установените слабости, посочени във всяка категория. Във всички случаи, степента на консервативност за всяка от категориите А и Б следва да бъде по-голяма или равна на нула.

48. Институциите следва да вземат предвид общото въздействие на установените слабости и получената окончателна степен на консервативност върху надеждността на модела и да гарантират, че няма да има изкривявания на оценките на рисковите параметри и произтичащите от тях изисквания за собствен капитал поради необходимост от излишни корекции.
49. За всяка рейтингова система приложената степен на консервативност следва да бъде отчетена в документацията за съответния модел и ръководствата за методологията. Документацията следва да съдържа като минимум следните данни:
- (а) пълен списък на всички установени слабости, включително грешки и несигурност, както и потенциално засегнати компоненти на модела или рискови параметри;
 - (б) категорията, към която са класифицирани тези слабости, както е посочено в точка 42;
 - (в) описание на методите за количествено определяне на степента на консервативност, свързана с установените слабости, както е посочено в точка 43(а), и в частност използваните методологии за изчисляване на степен на консервативност по категории.
50. Институциите следва редовно да наблюдават нивата на степента на консервативност. Приемането на дадена степен на консервативност от институциите не следва да замени необходимостта от предприемане на мерки относно причините за грешките или несигурностите, или за коригиране на моделите, за да се гарантира пълното им съответствие с изискванията на Регламент (ЕС) № 575/2013. След като извършат оценка на слабостите или източниците на несигурност, институциите следва да разработят план за отстраняване на слабостите в данните и методологията, както и на всички други потенциални източници на допълнителна несигурност, и за намаляване на диапазона на грешките при изчисляване в рамките на разумен период, като вземат предвид съществеността на диапазона на грешките при изчисляване и значимостта на рейтинговата система.
51. При преразглеждане на нивата на степента на консервативност институциите следва да гарантират всички от следните:
- (а) че степента на консервативност от категории А и Б, посочени в точки 36 и 37, е включена във вътрешното отчитане поотделно за всяка категория и че може да бъде намалена с времето и евентуално елиминирана, когато слабостите бъдат отстранени за всички части на рейтинговата система, които са засегнати;
 - (б) че степента на консервативност, произтичаща от общия диапазон на грешки при изчисляване, посочен в точка 43(б), е включена във вътрешното отчитане в отделна категория („В“);

(в) че нивото на степента на консервативност се изчислява като част от редовните прегледи, посочени в глава 9, и в частност, че нивото на степента на консервативност, свързано с общия диапазон на грешки при изчисляване, остава подходящо след включването на последните данни относно оценяването на рисковите параметри.

52. Институциите следва да гарантират, че необходимите промени в степента на консервативност се прилагат своевременно.

5 Оценка на PD

5.1 Общи изисквания за оценката на параметъра PD

53. За целите на разпределянето на длъжници към категории длъжници, като част от процеса по одобряване на кредити в съответствие с член 172, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) № 575/2013, както и за целите на прегледа на тези разпределения в съответствие с член 173, параграф 1, буква б) от същия регламент, институциите следва да гарантират, че всяко физическо или юридическо лице, за което съществува IRB експозиция, се класифицира от институцията според одобрения модел за съответния вид експозиции. Този модел следва да отговаря на отделния първоначален длъжник в рамките на приложимата рейтингова система, включително за експозиции, които са обезпечени чрез кредитна защита с гаранции, както е посочено в член 161, параграф 3 от същия регламент.
54. За целите на разпределянето на експозиции на дребно към категория или група, като част от процеса по одобряване на кредити в съответствие с член 172, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, както и за целите на прегледа на тези разпределения в съответствие с член 173, параграф 2 от същия регламент, институциите следва да гарантират, че всяка IRB експозиция се класифицира от институцията според одобрения модел за съответния вид експозиции. Този модел следва да отговаря на отделния първоначален длъжник или експозиция в рамките на приложимата рейтингова система, включително за експозиции, които са обезпечени чрез кредитна защита с гаранции, както е посочено в член 164, параграф 2 от същия регламент.
55. PD моделът може да съдържа няколко различни метода за класиране на длъжници или експозиции, както и няколко сегмента на калибриране.

5.2 Разработване на модел за оценка на PD

5.2.1 Специфични за разработването на модела изисквания за данните

56. За целите на разработването на модела институциите следва да гарантират, че съвкупността от референтни данни съдържа стойностите на рисковите фактори за съответните моменти във времето. Тези моменти във времето могат да бъдат различни за различните рискови фактори. При подбора на подходящи моменти във времето институциите следва да вземат предвид динамиката, както и честотата на обновяване на рисковите фактори през целия период, в който длъжникът е бил включен в портфейла и, в случай на неизпълнение, през годината преди неизпълнението.

5.2.2 Рискови фактори и рейтингови критерии

57. В процеса на подбор на рискови фактори и рейтингови критерии институциите следва да вземат предвид широк набор от информация, свързана с вида на експозициите в обхвата

на рейтинговата система. Потенциалните рискови фактори, които институциите анализират, следва да включват по-специално следното:

- (а) характеристики на длъжника, включително сектор и географско местоположение за предприятия;
- (б) финансова информация, включително финансови отчети и отчети за доходите;
- (в) информация за тенденциите, включително нарастващи или намаляващи продажби или марж на печалбата;
- (г) информация за поведението, включително наличие на просрочие и използване на кредитни улеснения.

58. Институциите следва да гарантират, че за целите на избора на рискови фактори и рейтингови критерии, се извършват консултации с подходящи експерти от бизнес звената на институцията относно бизнес обосновката и увеличението на риска, произтичащо от разглежданите рискови фактори и рейтингови критерии.

59. Институциите следва да гарантират, че намаляването на надеждността на информацията с времето, например информацията относно характеристиките на длъжника, получена по време на иницирането на кредита, е подходящо отразено в оценката на PD. Институциите следва да гарантират, че моделът изчислява подходящото ниво на риск по отношение на цялата приложима, текущо налична и най-актуална информация и че се прилага адекватна степен на консервативност, когато съществува по-високо ниво на несигурност поради липса на актуална информация. По-специално моделът или процесът на разпределяне следва да осигурява възможност за адекватни и консервативни корекции в следните две ситуации:

- (а) в съответствие с член 24, параграф 1, буква ж) от РТС за методологията за оценка на базата на IRB в случай на финансови отчети, които са по-стари от 24 месеца, когато информацията, произтичаща от тези финансови отчети е приложим рисков фактор;
- (б) в случай на информация от кредитните бюра, която е по-стара от 24 месеца, ако все още е актуална в съответния момент, когато информацията от кредитното бюро е приложим рисков фактор.

60. Институциите следва да използват рисковите фактори и рейтинговите критерии по последователен начин, по-специално по отношение на разглеждания времеви хоризонт, при разработването, калибрирането и прилагането на модела.

61. Когато има значителен процент клиенти, които използват няколко улеснения от един вид в рамките на разглежданата рейтинг система за експозиции на дребно, институциите следва да анализират нивото на риска от такива клиенти, сравнено с клиенти, използващи

само едно улеснение от съответния вид, и, където е необходимо, да отразят разликата в нивото на риска в модела чрез подходящите рискови фактори.

5.2.3 Третиране на рейтинги на трети страни

62. Институциите следва да имат ясни политики, указващи условията, при които рейтингът на трета страна, която има договорни или организационни отношение с длъжника на институцията, може да бъде взет предвид при оценката на риска му. Такива политики следва да вземат предвид следните възможни начини, по които такъв рейтинг на трета страна може да бъде взет предвид при оценката на риска на въпросния длъжник:
- (а) рейтингът на такава трета страна се прехвърля на съответния длъжник („прехвърляне на рейтинг“), когато няма разлика в риска между длъжника и свързаната страна, защото съществува подходяща гаранция и рейтинга на третата страна е присъден в съответствие с рейтинговата система, за която институцията е получила разрешение в съответствие с член 143, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
 - (б) рейтингът на такава трета страна се взема предвид като индикация, че се отменя присъдената категория или група на съответния длъжник;
 - (в) рейтингът на такава трета страна служи като входящи данни за PD модела, като отразява договорна подкрепа, предоставена на длъжника от свързаната страна.
63. За да бъдат включени вътрешните или външните рейтинги на третата страна в PD модела, институциите следва да гарантират всички от следните:
- (а) че рейтингът на третата страна изпълнява изискванията за съответните рискови фактори, определени в раздел 5.2.2;
 - (б) че другите приложими рискови характеристики на длъжника и трансакциите са подходящо отразени в модела в съответствие с член 170, параграф 1, буква а) и член 170, параграф 3, буква а) от Регламент (ЕС) № 575/2013 и че няма поява на субективност поради придаване на висок приоритет на вътрешната или външната рейтинг информация;
 - (в) че няма двойно отчитане на ефектите от отношенията с трети страни.
64. Прехвърлянето на рейтинг не следва да променя разпределянето на експозиции към класове експозиции, рейтингови системи или модели, а следва да влияе единствено на разпределянето към категории и групи. Прехвърлянията на рейтинг следва да бъдат определяни по такъв начин, че всички промени на рейтинга на трета страна, състоящи се от съществена информация относно длъжника или експозицията във връзка с член 173, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) № 575/2013, да бъдат отразени във всички засегнати рейтинги своевременно.

65. Значителната договорна подкрепа, предоставена от длъжник на трета страна, следва да се счита като намаляване на свободната финансова сила на осигуряващия подкрепа длъжник, включително относно способността за изплащане изцяло на всички задължения към институцията. Това трябва да бъде отразено в рейтинга на осигуряващия подкрепа длъжник.

5.2.4 Рейтингова философия

66. Институциите следва да изберат подходяща философия, на която да се базира разпределянето на длъжници или експозиции към категории или групи („рейтингова философия“), като се вземат предвид всички от следните принципи:

- (а) Институциите следва да преценят дали използваният метод за количествено определяне на рисковия параметър е адекватен на рейтинговата философия и да разбират характеристиките и динамиката на разпределянето на длъжници или експозиции към категории или групи („рейтингово разпределяне“) и на оценките на рискови параметри, които произтичат от използвания метод.
- (б) Институциите следва да оценят адекватността на получените характеристики и динамиката от рейтинговото разпределение и оценките на рисковите параметри, които произтичат от използвания метод, по отношение на тяхното различно използване и следва да разбират тяхното въздействие върху динамиката и променливостта на изискванията за собствен капитал.
- (в) Рейтинговата философия следва да бъде взета предвид също и за целите на бек-тестовите. Философиите, които са чувствителни към икономическите условия, обикновено оценяват PD, които са по-добри индикатори за процента на неизпълнение за всяка година. От друга страна философиите, които са по-малко чувствителни към икономическите условия, обикновено оценяват PD, които са по-близо до средния PD между различните състояния на икономиката, но които се различават от наблюдаваните проценти на неизпълнение в години, когато състоянието на икономиката е над или под средното си равнище. Отклоненията между наблюдаваните проценти на неизпълнение и дългосрочния усреднен процент на неизпълнение на съответната категория следователно ще бъдат по-често срещани в рейтингови системи, които са по-малко чувствителни към икономическите условия. Обратно, миграцията между категориите е по-вероятна при рейтингови системи, които са по-чувствителни към икономическите условия. Тези тенденции следва да бъдат взети предвид при оценяването на резултатите от бек-тестовите и, ако е приложимо, и при сравнителния анализ.

67. Институциите следва да прилагат избраната рейтингова философия последователно във времето. Институциите следва да анализират целесъобразността на философията, на която се базира разпределянето на длъжници или експозиции към категории или групи („рейтингова философия“), като се вземат предвид всички от следните:

- (а) структура на рисковите фактори;
- (б) миграция между категории или групи;
- (в) промени в годишните проценти на неизпълнение за всяка категория или група.

68. Когато институциите използват различни рейтингови системи, характеризирани с различни рейтингови философии, те следва да използват информацията относно разпределянето на рейтинга или оценките на рисковите параметри внимателно, особено при използването на рейтингова информация или данни за неизпълнение, получени от външни рейтингови агенции. Когато институциите използват различни рейтингови системи с различни характеристики, например различни философии или различни нива на обективност, точност, стабилност или консервативност, те следва да гарантират, че рейтинговите системи имат подходящо ниво на последователност и че всички разлики между тях са добре разбрани. Такова разбиране следва като минимум да позволява на институцията да определя подходящ начин за комбиниране или обобщаване на информацията, получена от различните рейтингови системи, когато това е необходимо, съгласно политиките на институцията. Институциите следва да разбират напълно допусканията и потенциалните неточности, произтичащи от такова комбиниране или обобщаване.

5.2.5 Хомогенност на категориите или групите длъжници

69. За да бъдат спазени изискванията на член 170, параграф 1 и член 170, параграф 3, буква в) от Регламент (ЕС) № 575/2013 и на член 38 от РТС за методологията за оценка на базата на IRB, институциите следва да проверяват хомогенността на длъжниците или експозициите, които са разпределени към едни и същи категории или групи. В частност категориите следва да бъдат определени по такъв начин, че всички длъжници в една категория или група да имат сравнително сходен риск от неизпълнение и че са избегнати значителни припокривания в разпределянето на риска от неизпълнение между категориите или групите.

5.3 Калибриране на PD

5.3.1 Изисквания за данните за изчисляване на наблюдаваните проценти на неизпълнение

70. За целите на изчисляването на годишния процент на неизпълнение, определен в член 4, параграф 1, точка 78 от Регламент (ЕС) № 575/2013 институциите следва да гарантират изчерпателност на количествените и качествените данни и друга информация по отношение на знаменателя и числителя, както са определени в точки 73 и 74 и използвани за изчислението на наблюдавания усреднен процент на неизпълнение. По-специално институциите следва да гарантират, че като минимум следните данни за съответния период на наблюдение, посочен в точки 82—83, се съхраняват по подходящ начин и са налични:

- (а) критериите за идентифициране на съответния вид експозиции в обхвата на разглеждания PD модел;
 - (б) критериите за идентифициране на сегментите на калибриране;
 - (в) рисковите фактори, използвани за разграничаване на риска; когато в модела е бил включен нов приложим рисков фактор и за него няма налични исторически данни, институциите следва да положат усилия, за да сведат до минимум липсващите данни относно рисковите фактори във времето, както е описано в точка 51, буква а) и да приложат подходяща корекция и степен на консервативност в съответствие с раздел 4.4;
 - (г) всички идентификационни номера на длъжници и експозиции, използвани за изчисляването на процента на неизпълнение, като се вземат предвид ситуации, при които идентификационните номера са се променили във времето, включително промени поради реструктуриране на експозициите.
71. Изключване на наблюдения от изчисляването на годишния процент на неизпълнение следва да бъде извършвано само в следните две ситуации:
- (а) длъжници, които погрешно са били включени в съвкупността от данни за неизпълнение, тъй като не са в неизпълнение по смисъла на определението за неизпълнение съгласно член 178 от Регламент (ЕС) № 575/2013, както допълнително е уточнено в Насоките относно прилагането на определението за неизпълнение на длъжник съгласно същия член, не следва да бъдат включвани в числителя на годишния процент на неизпълнение;
 - (б) длъжниците, които погрешно са били включени в разглеждания рейтингов модел, въпреки че не са в обхвата на прилагане на рейтинговия модел, следва да бъдат изключени както от числителя, така и от знаменателя на годишния процент на неизпълнение.
72. Институциите следва да документират всяко прецизиране на данните в съответствие с член 32, параграф 3, буква б) от РТС за методологията за оценка на базата на IRB по отношение на изчисляването на годишния процент на неизпълнение и в частност:
- (а) за PD модели, които не са за експозиции на дребно — списък с всички наблюдения в съвкупността от данни, които са били изключени съгласно параграф 71 с обосновка за всеки отделен случай;
 - (б) за PD модели за експозиции на дребно — информация относно причините и количеството изключения на наблюденията, направени в съответствие с параграф 71.

5.3.2 Изчисляване на годишните проценти на неизпълнение

73. За целите на изчисляването на годишния процент на неизпълнение, посочен в член 4, параграф 1, точка 78 от Регламент (ЕС) № 575/2013 институциите следва да гарантират всички от следните:

(а) че знаменателят се състои от стойностите на редовните длъжници, които имат кредитни задължения, наблюдавани в началото на едногодишния период на наблюдение; в този контекст кредитно задължение се отнася и до двете от следните:

- (i) всяка балансова позиция, включително всяка сума на главница, лихва и такси;
- (ii) всички задбалансови позиции, включително гаранции, издадени от институцията като гарант.

(б) че числителят включва всички длъжници, отчетени в знаменателя, които са имали поне едно събитие на неизпълнение през едногодишния период на наблюдение.

74. При разпределянето на длъжници или експозиции към категории или групи за целите на изчисляването на годишния процент на неизпълнение институциите следва да вземат предвид отменянията, но не следва да отразяват в това разпределяне никакви ефекти от замествания поради редуциране на кредитния риск, нито последващи консервативни корекции, въведени в съответствие с раздел 8.1. Когато годишния процент на неизпълнение се изчислява по рейтингова категория или група, знаменателят следва да се отнася към всички длъжници, разпределени към съответната рейтингова категория или група в началото на периода на наблюдение. Когато годишния процент на неизпълнение се изчислява на нивото на портфейла, знаменателят следва да се отнася към всички длъжници, разпределени към съответния сегмент на калибриране в началото на периода на наблюдение.

75. Институциите следва да изчислят годишния процент на неизпълнение също и за извадката от длъжници с кредитни задължения, които не са имали рейтинг в началото на съответния период на наблюдение, но които са били в обхвата на прилагане на разглеждания модел („липсващи рейтинги“), дори ако тези длъжници са били разпределени към рейтингова категория или група по консервативен начин за целите на изчисляването на изискванията за собствен капитал. Длъжниците, чиито рейтинги са базирани на липсваща или частично липсваща информация или когато рейтингът е остарял, но все още се счита за валиден от институциите, следва да не бъдат считани за такива с липсващи рейтинги.

76. За целите на точки 73—75 длъжникът трябва да бъде включен в знаменателя и, където е приложимо, в числителя и в случаи на миграция към различна рейтингова категория, група или рейтингов модел, рейтингова система или подход за изчисляване на капиталовите изисквания в рамките на периода на наблюдение или когато съответните кредитни задължения са били продадени, отписани, изплатени или по друг начин закрити

по време на периода на наблюдение. Институциите следва да анализират дали такива миграции или продажби на кредитни задължения създават отклонения в процента на неизпълнение и, ако е така, следва да отразят това чрез подходяща корекция и да обмислят адекватна степен на консервативност.

77. Във всеки случаи институциите следва да гарантират, че всеки длъжник в неизпълнение е отчетен само веднъж в числителя и знаменателя при изчисляването на годишния процент на неизпълнение, дори когато длъжникът е бил в неизпълнение повече от веднъж през съответния едногодишен период.
78. За да изберат подходящия подход за изчисляване според изискванията на точка 80, институциите следва да определят наблюдавания годишен процент на неизпълнение в рамките на периода на наблюдение като минимум на всяко тримесечие.

5.3.3 Изчисляване на наблюдавания усреднен процент на неизпълнение

79. Наблюдаваният усреднен едногодишен процент на неизпълнение („наблюдаван усреднен процент на неизпълнение“) следва да бъде изчисляван за всяка рейтингова категория или група и също така за вида експозиции в обхвата на съответния PD модел, както и за всеки засегнат сегмент на калибриране.
80. Институциите следва да изберат подходящ подход между подхода, основан на припокриващи, и подхода, основан на неприпокриващи се едногодишни времеви периоди, за да изчислят наблюдавания усреднен процент на неизпълнение на основата на документиран анализ. Този анализ следва да съдържа като минимум следното:
- (а) анализ на вероятното отклонение поради съотношението на краткосрочни и прекратени договори, които не могат да бъдат наблюдавани през съответните едногодишни периоди;
 - (б) анализ на вероятното отклонение поради конкретните избрани дати за изчислението;
 - (в) за институции, които използват припокриващи се едногодишни времеви периоди — анализ на потенциалните значителни отклонения поради по-висок приоритет по подразбиране на времевия период на припокриване;
 - (г) анализ на потенциалните значителни отклонения поради сезонни ефекти, свързани с избраните дати за изчислението.
81. За целите на точки 79 и 80 институциите следва да изчислят наблюдаваните усреднени проценти на неизпълнение като средноаритметични стойности за всички годишни проценти на неизпълнение, изчислени в съответствие с точки 73—76. При PD моделите за клас експозиции на дребно институциите могат да изчислят наблюдаваните усреднени проценти на неизпълнение като среднопретеглен годишен процент на неизпълнение, когато институцията не придава еднаква важност на историческите данни, тъй като по-актуалните данни позволяват по-добро прогнозиране на загубите в съответствие с член 180, параграф 2, буква д) от Регламент (ЕС) № 575/2013.

5.3.4 Дългосрочен усреднен процент на неизпълнение

82. За целите на определянето на историческия период на наблюдение, посочен в член 180, параграф 1, буква з) и член 180, параграф 2, буква д) от Регламент (ЕС) № 575/2013 допълнителните наблюдения за последните 5 години спрямо момента на калибриране на модела следва да бъдат считани за подходящи, когато тези наблюдения са необходими, за да може историческият период на наблюдение да отрази вероятния диапазон на променливост на процента на неизпълнение на този вид експозиции, както е посочено в член 49, параграф 3 от РТС за методологията за оценка на базата на IRB.
83. За целите на оценяването на представителността на историческия период на наблюдение, посочен в точка 82, по отношение на вероятния диапазон на променливост на годишния процент на неизпълнение институциите следва да преценят дали историческият период на наблюдение съдържа представителна комбинация от добри и лоши години и следва да вземат предвид всичко от следното:
- (а) променливостта на всички наблюдавани годишни проценти на неизпълнение;
 - (б) съществуването, липсата или преобладаването на годишни проценти на неизпълнение, свързани с лоши години, както е отразено в икономическите индикатори, които са приложими за разглеждания вид експозиции в рамките на историческия период на наблюдение;
 - (в) значителни промени в икономическата, правната или бизнес средата в рамките на историческия период на наблюдение.
84. Когато историческият период на наблюдение, както е посочен в точка 82, е представителен за вероятния диапазон на променливост на процентите на неизпълнение, дългосрочният усреднен процент на неизпълнение следва да бъде изчислен като наблюдавана усреднената стойност на годишните проценти на неизпълнение за периода.
85. Когато историческият период на наблюдение, както е посочен в точка 82, не е представителен за вероятния диапазон на променливост на процентите на неизпълнение, както са посочени в член 49, параграф 4 на РТС за методологията за оценка на базата на IRB, институциите следва да приложат следното:
- (а) когато в историческия период на наблюдение не са включени или има недостатъчно лоши години, усреднената стойност на наблюдаваните годишни проценти на неизпълнение следва да бъде коригирана, за да се изчисли дългосрочният усреднен процент на неизпълнение;
 - (б) когато лошите години са по-силно представени в историческия период на наблюдение, усреднената стойност на наблюдаваните едногодишни проценти на неизпълнение може да бъде коригирана, за да се изчисли дългосрочният усреднен

процент на неизпълнение, когато има значителна корелация между икономическите индикатори, както е посочено в точка 83(б) и наличните едногодишни проценти на неизпълнение.

Институциите следва да гарантират, че дългосрочният усреднен процент на неизпълнение отразява вероятния диапазон на променливост на процентите на неизпълнение като резултат от корекциите, посочени в букви а) и б).

86. В изключителния случай, когато дългосрочният усреднен процент на неизпълнение е под усреднената стойност за всички наблюдавани годишни проценти на неизпълнение поради корекции, извършени в съответствие с точка 85, институциите следва да сравняват своите коригирани дългосрочни усреднени проценти на неизпълнение с по-високата стойност от следните:

- (а) наблюдаваната усреднена стойност на годишните проценти на неизпълнение за последните 5 години;
- (б) наблюдаваната усреднена стойност на всички налични годишни проценти на неизпълнение.

Институциите следва да обосноват посоката и размера на корекцията, включително адекватността на разглежданата степен на консервативност, в съответствие с условието в член 49, параграф 4, буква б) от РТС за методологията за оценка на базата на IRB и раздел 4.4. В допълнение, когато коригираният дългосрочен усреднен процент на неизпълнение е по-нисък от по-високата от двете стойности, посочени в букви а) и б), институциите следва конкретно да обосноват защо тези две стойности не са подходящи.

5.3.5 Калибриране на дългосрочния усреднен процент на неизпълнение

87. Институциите следва да въведат надеждни и ясно определени процеси, които да гарантират надеждно калибриране, като включат в своя процес на калибриране всички от следните:

- (а) тестове за количествено калибриране по рейтингова категория или група;
- (б) тестове за количествено калибриране на нивото на сегмента на калибриране;
- (в) допълнителни качествени анализи като експертно мнение относно формата на полученото разпределение на длъжниците, минимални стойности за длъжници по категория и избягване на неоснователна концентрация в определени категории или групи.

88. Институциите следва да съхраняват и опишат в документацията на PD модела извадката за калибриране, която се отнася към всеки сегмент на калибриране. За да се гарантира съответствие с член 180, параграф 1, буква а) или член 180, параграф 2, буква а) от Регламент (ЕС) № 575/2013, институциите следва да открият подходящия баланс между

сравнимостта на извадката за калибриране с портфейла на прилагане по отношение на характеристиките на длъжниците и на трансакциите и неговата представителност относно вероятния диапазон на променливост на процентите на неизпълнение, както е посочено в раздел 5.3.4.

89. Институциите следва да извършат калибриране, след като вземат предвид всички отменяния, приложени при разпределянето на длъжници към категории или групи, и преди прилагането на степента на консервативност или долни граници към оценките на PD, както е посочено в член 160, параграф 1 и член 163, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013. Когато метода за класиране или политиката за отменяния са били променени във времето, институциите следва да анализират промените по отношение на честотата и обхвата на отменянията и да ги вземат предвид по подходящ начин.
90. Процесът на групиране на класирани длъжници или експозиции в категории или групи може да бъде осъществен по време на калибрирането, по-специално, когато институциите извършват това групиране чрез идентифициране на интервали от стойности, отразяващи предварително зададено ниво на PD, присъдено на категория от генерална скала.
91. Като вземат предвид наличността на данните, структурата на модела и портфейла, както и бизнес изискванията, институциите следва да изберат подходящ метод за извършване на калибрирането в съответствие със следните принципи:
- (а) институциите могат да изберат един от следните видове калибриране:
- (i) калибриране в съответствие с член 180, параграф 1, буква а) или член 180, параграф 2, буква а) от Регламент (ЕС) № 575/2013;
 - (ii) калибриране в съответствие с член 169, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013 в комбинация с член 180, параграф 1, буква а) или член 180, параграф 2, буква а) от същия регламент, ако се използва непрекъснатата рейтингова скала;
- (б) за експозиции към предприятия, институции, централни правителства и централни банки и за експозиции в капиталови инструменти, когато институцията използва подхода PD/LGD, посочен в член 155, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, институциите могат да изберат един от следните видове калибриране:
- (i) калибриране на основата на съотнасяне към рейтинговата скала, която е използвана от агенция за външна кредитна оценка (АВКО) или подобна организация в съответствие с член 180, параграф 1, буква е) от Регламент (ЕС) № 575/2013;
 - (ii) калибриране на нивото на подходящите сегменти на калибриране на съответните оценки на вероятността от неизпълнение, когато се използва

прогнозен статистически модел за нивата на неизпълнение в съответствие с раздел 4 от РТС за методологията за оценка на базата на IRB, когато PD се изчисляват като прости усреднени стойности на оценките за вероятност от неизпълнение за отделни длъжници в определена категория или група в съответствие с член 180, параграф 1, ж) от Регламент (ЕС) № 575/2013;

- (в) за експозиции на дребно институциите могат да изберат калибриране на основата на общите загуби и LGD в съответствие с член 180, параграф 2, буква б) и член 180, параграф 2, буква г) от Регламент (ЕС) № 575/2013;
 - (г) за експозиции по закупени корпоративни вземания институциите могат да изберат калибриране на основата на очакваните загуби и LGD в съответствие с член 180, параграф 1, буква б) и член 180, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) № 575/2013;
92. За целите на определяне на оценките на PD, посочени в точка 91, при калибрирането следва да се вземе предвид един от следните подходи:
- (а) дългосрочния усреднен процент на неизпълнение на нивото на категорията или групата, при което институциите следва да осигурят допълнителни тестове за калибриране на нивото на съответния сегмент на калибриране; или
 - (б) дългосрочния усреднен процент на неизпълнение на нивото на сегмента на калибриране, при което институциите следва да осигурят допълнителни тестове за калибрирането на нивото на съответните категории или групи, или, когато използват директни оценки на PD в съответствие с член 169, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, на нивото, което е подходящо за прилагането на модела за оценяване на вероятността.
93. Независимо кой от споменатите в точка 92 подходи изберат институциите, те следва да оценят потенциалния ефект на избрания метод на калибриране върху поведението на оценките на PD във времето.
94. За целите на определянето на оценките на PD на основата на съотнасяне към външна рейтингова скала, както е посочено в точка 91(б) ((i)), институциите следва да базират процентите на неизпълнение, които са наблюдавани за категориите на външната организация, на динамични редове, представителни за вероятния диапазон на променливост на процентите на неизпълнение за категориите и групите от съответния портфейл.
95. Когато институциите извличат оценките на PD от оценки на загубите и LGD съгласно член 161, параграф 2 и член 180, параграф 2, буква б) от Регламент (ЕС) № 575/2013, те следва да използват съвкупност от референтни данни, която включва реализираните загуби за всички идентифицирани неизпълнения по време на историческия период на наблюдение, определен в съответствие с раздел 6.3.2.1 и съответните фактори, определящи загубите.

96. За да използват директни оценки на PD за изчислението на изискванията за собствен капитал в съответствие с член 169, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, институциите следва да демонстрират, че теоретичните допускания на модела за определяне на вероятността, на който се основава методологията за оценка, са спазени до задоволителна степен на практика и че дългосрочният усреднен процент на неизпълнение е запазен. По-специално всички изисквания за данните и представителността следва да бъдат спазени, включително тези от член 174, буква в) от Регламент (ЕС) № 575/2013, а определението за неизпълнение следва да бъде прилагано в съответствие с член 178 от същия регламент. В никакъв случай не трябва да се прибегва до използването на непрекъснати PD или изглаждане на процентите на неизпълнение, за да се компенсира липса на данни, ниска способност за разграничаване или други слабости в рейтинговото разпределяне или в процеса на оценка на PD или за да се намалят изискванията за собствен капитал.
97. Институциите могат да разделят експозициите, които са в обхвата на един и същ модел на PD, в толкова различни сегменти на калибриране, колкото е необходимо, когато една или повече извадки от такива експозиции са със съществено различаващи се нива на риск. За целта институциите следва да използват подходящи фактори за сегментиране и следва да обосноват и документират използването и обхвата на сегментите на калибриране.
98. Когато се използват методи за точкова оценка, институциите следва да гарантират, че:
- (а) когато има промяна в използвания метод за точкова оценка, институциите следва да преценят дали е необходимо да бъдат преизчислени оценките на длъжниците или експозициите на базата на първоначалния набор от данни, вместо чрез използване на оценките, които са били получени на базата на предишни версии на метода за точкова оценка и, когато такова преизчисление не е възможно, институциите следва да оценят потенциалното въздействие и да го вземат предвид чрез подходящо увеличение на степента на консервативност към техните оценки на PD;
 - (б) ако е приложим член 180, параграф 1, буква ж) от Регламент (ЕС) № 575/2013, оценките на PD, които са били получени като непретеглена средна стойност на отделните оценки на PD, са приложими за съответните категории, когато за тези оценки се извършат тестове за калибриране на ниво категория на основата на годишните проценти на неизпълнение, които представляват вероятния диапазон на променливост на процентите на неизпълнение.
99. Калибрирането не следва да влияе на подредбата на ранговете на длъжниците или експозициите в сегмента на калибриране извън рамките на всяка категория или група.

6 Оценка на LGD

6.1 Общи изисквания за оценка на LGD

6.1.1 Методологии за оценка на LGD

100. Институциите, които са получили разрешение да използват собствени оценки на LGD в съответствие с член 143, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013 следва да присъдят оценка на LGD към всяка редовна експозиция и оценка на LGD в неизпълнение и EL_{BE} към всяка експозиция в неизпълнение в рамките на диапазона на приложение на рейтинговата система, за която е издадено такова разрешение в съответствие с членове 172 и 173 от Регламент (ЕС) № 575/2013. Институциите следва да оценят LGD за всички категории улеснения от отделната рейтингова скала за улесненията или за всички групи, които са включени в рейтинговата система. За целите на оценката на LGD институциите следва да третират улеснението в неизпълнение като отделно наблюдение на неизпълнение освен ако не са открити повече от едно независими неизпълнения за едно и също улеснение, което не изпълнява условията на точка 101.
101. За целите на оценката на LGD по отношение на откритите неизпълнения за едно улеснение, когато времето между момента на връщането на експозицията към редовен статус и последващото класифициране като неизпълнение е по-кратко от девет месеца, институцията следва да третира експозицията като такава, която е била в непрекъснато неизпълнение от момента, когато се е появило неизпълнението. Институциите могат да определят период, по-дълъг от девет месеца, за целите на считането на две последователни неизпълнения като едно в оценката на LGD, ако това е целесъобразно за конкретния вид експозиции и отразява икономическия смисъл на събитието на неизпълнение.
102. Институциите следва да извършат собствените си оценки на LGD на основата на собствения си опит по отношение на загуби и възстановяване, както е отразено в историческите данни за експозициите в неизпълнение. Институциите могат да допълнят своите исторически данни относно експозициите в неизпълнение с външни данни. По-специално институциите не следва да извличат своите оценки на LGD единствено от пазарните цени на финансовите инструменти, включително, но без да се ограничават до търгуеми заеми, облигации или инструменти за кредитно неизпълнение, но могат да използват тази информация, за да допълват собствените си исторически данни.
103. Когато в случая на експозиции на дребно и закупени корпоративни вземания институциите извличат оценките на LGD от реализираните загуби и подходящите оценки на PD в съответствие с член 161, параграф 2 и член 181, параграф 2, буква а) от Регламент (ЕС) № 575/2013, те следва да гарантират, че:

- (а) процесът на изчисляване на общите загуби съответства на изискванията на член 179 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и резултатът съответства на концепцията за LGD, както е определена в член 181, параграф 1, буква а) от същия регламент, както и с изискванията, посочени в глава 6, в частност с концепцията за икономическа загуба, както е определена в раздел 6.3.1;
 - (б) процесът на оценка на PD отговаря на изискванията на членове 179 и 180 от Регламент (ЕС) № 575/2013, както и на изискванията, посочени в глава 5.
104. Моделът за LGD може да съдържа няколко различни метода, особено по отношение на различните видове обезпечения, които се комбинират, за да се достигне до LGD за определено улеснение.
105. Институциите следва да могат да демонстрират, че методите, които са избрали за целите на оценката на LGD, са съобразени с техните дейности и с вида експозиции, за който се прилагат оценките, и следва да могат да обосноват теоретичните допускания, на които се основават тези методи. Методите, използвани при оценката на LGD, следва по-специално да съответстват на политиките за събиране и възстановяване, които институцията е възприела, и следва да вземат предвид възможните сценарии за възстановяване, както и потенциалните различия в правната среда в съответните юрисдикции.
106. Използваните от институцията методи за оценката на LGD, допусканията, на които се основават тези методи, вземането предвид от институцията на потенциалните ефекти на спад, дължината на използваните серии от данни, степента на консервативност, експертната оценка и, когато е приложимо, изборът на рискови фактори, следва да бъдат съобразени с вида експозиции, за които се прилагат.

6.1.2 Изисквания за данните за оценка на LGD

107. За целите на оценката на LGD институциите следва да използват съвкупност от референтни данни, включваща всички от следните:
- (а) всички неизпълнения, идентифицирани по време на историческия период на наблюдение, определен в съответствие с раздел 6.3.2.1;
 - (б) всички данни, необходими за изчисляването на реализираните LGD в съответствие с раздел 6.3.1;
 - (в) съответните фактори, които могат да бъдат използвани за групиране на експозициите в неизпълнение по смислен начин, и съответните фактори, определящи причините за загубите, включително техните стойности към момента на неизпълнение и като минимум стойностите им в рамките на годината преди неизпълнението, когато са налични.

108. Институциите следва да включат в съвкупността от референтни данни информация относно резултатите от процесите на възстановяване, включително възстановявания и разходи, свързани с всяка отделна експозиция в неизпълнение. За тази цел институциите следва да включат:

- (а) информация относно резултатите от незавършените процеси на възстановяване до референтната дата на оценката на LGD;
- (б) информация относно резултатите от процесите на възстановяване на ниво портфейл, когато такова обобщаване на информация е основателно, и по-специално в случая на непреки разходи и продажба на портфейл от кредитни задължения.
- (в) информация относно използваните в оценката на LGD външни или групирани данни.

109. Съвкупността от референтни данни следва да съдържа най-малко следната информация:

- (а) рискови характеристики, свързани с длъжниците, трансакциите и институцията, както и външни фактори, както са посочени в точка 121, които са потенциални рискови фактори за съответните референтни дати, както е посочено в точка 122;
- (б) момент (дата) на неизпълнение;
- (в) всички възникнали активиращи механизми за неизпълнение, включително събития на просрочие и на настъпване на неизпълнение дори след идентифицирането на неизпълнение; в случай на експозиции, които са обект на принудително реструктуриране — сумата, с която е намалено финансовото задължение, изчислена в съответствие с Насоките на ЕБО относно определението за неизпълнение;
- (г) остатъчната сума на експозицията в момента на неизпълнение, включително главница, лихва и такси;
- (д) размерите и датите на допълнителните усвоявания след неизпълнението;
- (е) размерите и датите на отписванията;
- (ж) стойностите на обезпеченията, които са свързани с експозицията, и, ако е приложимо, вид на оценката (като например пазарна стойност или ипотечна заемна стойност, както са определени в член 4, параграф 1, точки 74 и 76 от Регламент (ЕС) № 575/2013), дата на оценката, индикация дали обезпечението е било продадено и продажната цена;
- (з) информация относно зависимостта между риска, свързан с длъжника, и риска, свързан с обезпечението или предоставящото го лице;
- (и) видовете, размерите и падежите на кредитната защита с гаранции, включително характеристики и кредитно качество на доставчика на защита;

- (й) размерите, датите и източниците на възстановявания;
 - (к) размерите, датите и източниците на преки разходи, свързани с процесите на възстановяване;
 - (л) ясна идентификация на вида прекратяване на процеса на възстановяване;
 - (м) ако е приложимо, валутни несъответствия между два или повече от следните елементи: валутна единица, използвана от институцията за финансовите отчети, съответното задължение, всяка обезпечена кредитна защита или кредитна защита с гаранции и всички парични потоци от ликвидацията на активите на длъжника;
 - (н) размер на реализираните загуби.
110. В съответствие с член 229, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013 институциите могат да използват различни методи за оценка на обезпечението под формата на недвижим имот, включително по-специално пазарната стойност или ипотечната заемна стойност, както са определени в член 4, параграф 1, точки 74 и 76 от същия регламент. Когато институциите използват няколко метода за оценка по отношение на недвижимите имоти, които обезпечават експозициите, включени в обхвата на прилагане на определена рейтингова система, те следва да събират и съхраняват в съвкупността от референтни данни информацията относно вида оценка и следва да използват тази информация по последователен начин в оценката на LGD и при прилагането на оценките на LGD.
111. Когато институциите извличат оценките на LGD от реализираните загуби и съответните оценки на PD съгласно член 161, параграф 2 и член 181, параграф 2, буква а) от Регламент (ЕС) № 575/2013, те следва да използват съвкупност от референтни данни, която включва реализираните загуби за всички идентифицирани неизпълнения по време на историческия период на наблюдение, определен в съответствие с раздел 6.3.2.1, и съответните фактори, определящи загубите.
112. Когато се събира и съхранява обобщена информация, институциите следва да разработят подходяща методология за разпределяне на възстановяванията и разходите към индивидуални експозиции в неизпълнение и следва да прилагат тази методология по последователен начин за всички експозиции и във времето. Във всички случаи институциите следва да докажат, че процесът на разпределяне на възстановяванията и разходите е ефективен и не води до отклонения в оценките на LGD.
113. Институциите следва да докажат, че събират и съхраняват в базите си данни цялата информация, необходима за изчисляването на преките и непреките разходи. Всички значителни непреки разходи следва да бъдат разпределени към съответните експозиции. Този процес на разпределяне на разходите следва да се основава на същите принципи и техники, които институцията използва в своите системи за отчитане на собствените разходи. За целите на разпределянето на непреките разходи институциите

могат да използват методи, основани на среднопретеглените стойности на експозициите, или статистически методи, основани на представителна извадка от групата на длъжници или улеснения в неизпълнение.

114. Институциите следва да предприемат подходящи стъпки, за да идентифицират източниците на парични потоци и да ги разпределят съответно към конкретното обезпечение или кредитна защита с гаранция, които са били реализирани. Когато източникът на парични потоци не може да бъде идентифициран, институцията следва да определи ясни политики за третиране и разпределяне на такива парични потоци за възстановяване, което не трябва да води до отклонения в оценката на LGD.

6.1.3 Възстановявания от обезпечения

115. Институциите следва да идентифицират възстановяванията, които произтичат от обезпечения във всички от следните ситуации:

- (а) обезпечението е продадено от длъжника и полученото възнаграждение е било използвано за покриване на част или цялата остатъчната сума от кредитното задължение в неизпълнение;
- (б) обезпечението е придобито или продадено от институцията, предприятие майка или друго негово дъщерно предприятие от името на институцията;
- (в) обезпечението е продадено на публичен търг за имота по силата на съдебно разпореждане или подобна процедура в съответствие с приложимата правна рамка;
- (г) кредитното задължение е продадено заедно с обезпечението и продажната цена на кредитното задължение включва съществуващото обезпечение;
- (д) в случай на лизинг, обектът на лизинг е продаден от институцията;
- (е) обезпечението е реализирано по друг начин, който е приложим според правната рамка на съответната юрисдикция.

116. За целите на буква (б) от точка 115 институциите следва да определят стойността на придобиването като сума, с която кредитното задължение на длъжника е намалено, в резултат на придобиването на обезпечението, и с която придобитото обезпечение е отчетено като актив в счетоводния баланс на институцията. Когато тези стойности са различни, институциите следва да вземат предвид по-ниската от двете стойности. Стойността на придобиването следва да бъде отчетена като стойност на възстановяване към датата на придобиване и следва да бъде включена в изчисляването на икономическата загуба и реализираната LGD в съответствие с раздел 6.3.1.

117. Институциите следва да преценят дали стойността на придобиването отразява по подходящ начин стойността на придобитото обезпечение в съответствие с всички определени вътрешни изисквания за управление на обезпечения, правна сигурност и

управление на риска. Когато придобитото обезпечение отговаря на критериите за висококачествени ликвидни активи на ниво 1, както е определено в член 10 от Делегиран регламент (ЕС) № 2015/61 на Комисията, институциите могат пряко да вземат предвид като действително възстановяване пазарната стойност на обезпечението в момента на придобиването. Във всички други случаи институциите следва да приложат подходящи процентни намаления на стойността на придобиването и да включат в изчислението на икономическата загуба възстановяване в размер на стойността на придобиването, след като приложат подходящи процентни намаления. Институциите следва да изчислят тези процентни намаления, като вземат предвид всички от следните условия:

- (а) процентните намаления следва да отразяват възможните грешки в оценката на обезпечението в момента на придобиването, като вземат предвид вида на оценката, налична в момента на придобиването, датата, когато е било извършено, и ликвидността на пазара за този вид активи;
- (б) процентните намаления следва да бъдат изчислени с предположението, че институцията смята да продаде придобитото обезпечение на независима трета страна, и следва да отразяват потенциалната цена, която може да бъде постигната при такава продажба, разходите по продажбата и ефекта на дисконтиране за периода от момента на придобиване до продажбата, като вземат предвид ликвидността на пазара за този вид активи;
- (в) когато има налични наблюдения относно придобиването и последващите продажби на подобен вид обезпечения, оценката на процентните намаления следва да се основава на тези наблюдения и следва да подлежи на редовни бек-тестове; за тази цел институциите следва да вземат предвид всички от следните:
 - (i) разликата между стойността на придобиването и продажната цена особено когато не е имало значителни промени в пазарните и икономическите условия от момента на придобиването до момента на продажбата;
 - (ii) всички приходи и разходи, свързани с този актив, които са били наблюдавани от датата на придобиването до момента на продажбата;
 - (iii) ефекти на дисконтиране;
 - (iv) дали институцията е придобила обезпечението с намерение за незабавна продажба или е била възприета друга стратегия.
- (г) когато не са налични исторически наблюдения относно придобивания и последващи продажби на обезпечения от подобен вид, оценката на процентните намаления следва да се основава на оценка според отделния случай, включително на анализ на текущите пазарни и икономически условия.

- (д) с колкото по-малко данни разполага институцията относно предишни придобивания и колкото по-ниско ликвиден е пазарът за определения вид активи, толкова повече несигурност се приписва на получените оценки, което следва да бъде отразено по подходящ начин в степента на консервативност в съответствие с раздел 4.4.3.
118. При всички случаи придобиването на обезпечение следва да бъде идентифицирано в момента на придобиване и не следва да попречи на институцията да закрие процеса на възстановяване в съответствие с точка 155.
119. Всички продажби на кредитни задължения в съответствие с точка 115, буква (г) следва да бъдат включени в оценката на LGD по подходящ начин за методологията за оценка на LGD, като се вземат предвид всички от следните условия:
- (а) когато институциите редовно продават кредитни задължения като част от своя процес на възстановяване, те следва да отразят по подходящ начин наблюденията относно кредитните задължения, подлежащи на продажба, в процеса на разработване на модела;
 - (б) когато институциите не продават редовно кредитни задължения като част от своя процес на възстановяване, и извършването на разпределяне на частта от цените, свързана с обезпеченията, е много трудно или е прекалено ненадеждно, те могат да изберат да не вземат предвид тези наблюдения в процеса на разработване на модела;
 - (в) институциите не следва да третират възстановяванията от продажбите на обезпечени кредитни задължения като възстановявания, осъществени без използването на обезпечения, освен ако могат да докажат, че възстановяванията, свързани с тези обезпечения, са незначителни;
 - (г) във всички случаи институциите следва да включат всички наблюдения, в това число и продажбите на кредитни задължения, в изчислението на дългосрочните усреднени LGD.
120. В съответствие с точка 115, буква (е) институциите могат да определят и идентифицират всички други форми на реализация на обезпечения, отговарящи на вида обезпечения, използвани от институцията, които са допустими според приложимата правна рамка. Когато признават такива други форми на реализация на обезпечения, институциите следва да вземат предвид факта, че обезпечението може да има различни форми и че различните форми на обезпеченията могат да принадлежат на един и същ актив. Когато различните форми на обезпечение се отнасят до един и същ актив, но реализацията на едно от тези обезпечения не намалява стойността на другото, институциите следва да ги считат като отделни обезпечения в процеса на оценка на LGD. По-специално институциите следва да идентифицират поотделно формата на обезпечение, което предоставя право за придобиване или продажба на актива (напр. ипотека), и формата на

обезпечение, което предоставя право за събиране на парични потоци, генерирани от актива (напр. прехвърляния/цесии на наеми или такси).

6.2 Разработване на модел за оценка на LGD

6.2.1 Рискови фактори

121. Институциите следва да идентифицират и анализират потенциалните рискови фактори, които са приложими към конкретните обстоятелства и към конкретните характеристики на вида експозиции в обхвата на рейтинговата система. Потенциалните рискови фактори, които институциите анализират, следва да включват по-специално следното:

- (а) рискови характеристики, свързани с трансакциите, включително вид на продукта, вид обезпечение, географско местоположение на обезпечението, кредитна защита с гаранция, ранг, съотношение стойност на заема / стойност на обезпечението (LTV), размер на експозицията, сезонни ефекти и процедури за възстановяване;
- (б) рискови характеристики, свързани с длъжника, включително, ако е приложимо, размер, капиталова структура, географски регион, промишлен сектор и вид дейност;
- (в) фактори, свързани с институцията, включително вътрешна организация и вътрешно управление, свързани събития като сливания и съществуващи конкретни предприятия в групата, които се занимават с възстановявания;
- (г) външни фактори, включително лихвени проценти, правна рамка и други фактори, влияещи на очакваната продължителност на процеса на възстановяване.

122. Институциите следва да анализират рисковите фактори не само в момента на неизпълнение, но също така като минимум за период от една година преди неизпълнението. Институциите следва да използват референтна дата за рисковия фактор, която да е представителна за реализирането на рисковия фактор в рамките на една година преди неизпълнението. При избора на подходяща референтна дата за рисковия фактор институциите следва да вземат предвид неговата променливост във времето. Институциите следва да прилагат тези практики и по отношение на референтната дата за оценката на обезпечението; стойността на обезпечението към референтната дата не следва да отразява въздействието на намаляването на кредитното качество на експозицията малко преди неизпълнението.

123. Институциите следва да определят или оценят рисковите фактори при прилагането на оценките на LGD по същия начин, както са били определени или изчислени при оценката на LGD.

6.2.2 Допустимост на обезпечения

124. В съответствие с член 170 и член 181, параграф 1, буква е) от Регламент (ЕС) № 575/2013 институциите следва да вземат предвид в своите оценки на LGD наличието на всички видове обезпечения, за които са установили вътрешни изисквания по отношение на управлението на обезпеченията, правната сигурност и управлението на риска, които съответстват най-общо на тези, изложени в трета част, дял II, , раздел 3, глава 4 от същия регламент. В случай на наличие на видове обезпечения, които не са посочени в трета част, дял II, глава 4 от регламента институциите могат да използват тези видове обезпечения в своите оценки на LGD, когато техните политики и процедури относно вътрешните изисквания за оценка и правна сигурност на тези обезпечения са приложими за съответния вид обезпечения.
125. Доколкото оценките на LGD вземат предвид съществуването на кредитна защита с гаранции, институциите следва да определят критериите и методологията за идентифициране и включване в техните оценки на LGD на защитата под формата на гаранции и кредитни деривати, които да отговарят на критериите, указани в член 60 от РТС за методологията за оценка на базата на IRB.
126. Институциите следва да вземат предвид като рисков фактор или критерий за сегментиране информацията относно всички основни видове обезпечения, които се използват в обхвата на прилагане на LGD модела. Институциите следва ясно да определят в своите вътрешни политики основния и другите видове обезпечения, които се използват за вида експозиции в обхвата на рейтинговата система, и следва да гарантират, доколкото оценките на LGD взимат предвид съществуването на обезпечения, че политиките относно управлението на тези видове обезпечения отговарят на изискванията на член 181, параграф 1, буква е) от Регламент (ЕС) № 575/2013. Институциите следва да определят основните видове обезпечения по такъв начин, че паричните потоци от останалите видове обезпечения да не създадат значително отклонение в оценката на възстановяванията, които се осъществяват без използване на обезпечения.
127. Обезпеченията, които не отговарят на изискванията на член 181, параграф 1, буква е) от Регламент (ЕС) № 575/2013 не могат да бъдат включвани като рисков фактор в оценката на LGD и паричните потоци, получени от тези обезпечения, следва да бъдат третираны като получени без използването на обезпечения. Независимо от това третиране при оценката на LGD, институциите следва да събират информацията относно източника на паричните потоци, свързани с тези обезпечения, и да ги разпределят като свързани с тези обезпечения. Институциите следва редовно да следят нивата на такива парични потоци, както и до каква степен се използват съответните видове обезпечения. Ако е необходимо, институциите следва да извършват подходящи корекции, за да се избегнат отклоненията в оценките на LGD.

6.2.3 Включване на обезпечения в оценката на LGD

128. За целите на оценката на LGD институциите могат да групират видовете обезпечения, които са хомогенни по отношение на моделите на възстановяване, като вземат предвид както усредненото време на процеса на събиране, така и процентите на възстановяване относно тези видове обезпечения.

129. Подходът, който институциите са разработили, за да включат ефекта от обезпеченията в оценката на LGD, следва да отговаря на следните условия:

- (а) институциите следва да избягват отклоненията, които могат да произтичат от включването на паричните потоци, свързани с реализацията на обезпечението, в оценката на възстановяванията, които са осъществени без използването на обезпечения и обратно;
- (б) когато институциите изчисляват отделни проценти на възстановяване за определените видове обезпечения, те трябва да избягват субективност, която може да произлиза от включването в извадката за оценка на наблюденията, при които експозициите са били обезпечени само с част от стойността на обезпечението. За тази цел институциите следва да предприемат съответните стъпки, за да получат данните относно общата стойност на обезпечението и общата продажна цена на обезпечението и да включат тази информация в оценката, ако е налична;
- (в) когато институциите оценяват отделни проценти на възстановяване за конкретните видове обезпечения, те следва да идентифицират и включат в тази оценка преките разходи, свързани със събирането за всеки от тези конкретни видове обезпечения, и поотделно;
- (г) когато институциите оценяват отделно процентите на възстановяване за конкретните видове обезпечения, те следва да включат в тази оценка всички възстановявания, осъществени за конкретен вид обезпечение, като включат такива, осъществени за експозиции, при които реализацията на обезпечението е било извършено, но цялостният процес на възстановяване още не е завършен;
- (д) когато едно и също обезпечение обхваща няколко експозиции, институциите следва да определят подходяща методология за разпределяне, за да избегнат двойното отчитане на обезпечения; методологията за разпределяне следва да е съобразена с оценката на LGD и прилагането на оценките на LGD, както и с методологията, използвана за счетоводни цели;
- (е) оценките не следва да се основават единствено на приблизителната пазарна стойност на обезпечението, а следва да вземат предвид и действителните възстановявания от минали ликвидации и вероятността институцията да не може да получи контрол и да ликвидира обезпечението. За тази цел институциите следва да вземат предвид в оценката такива исторически наблюдения, при които обезпечението не е било

реализирано или при които процесът на възстановяване е бил по-дълъг от очакването поради невъзможност или трудност при получаването на контрол или ликвидирането на обезпечението. Когато институциите оценяват процентите на възстановяване, свързани с конкретни видове обезпечения, те следва да вземат предвид времето от момента на неизпълнение до момента, когато паричните потоци, свързани със събирането на тези видове обезпечения, са били получени и следва да включат в оценката тези наблюдения, когато обезпечението не е било реализирано поради невъзможност за получаване на контрол;

- (ж) оценките следва да вземат предвид потенциалните намаления на стойността на обезпечението от момента на оценката на LGD до евентуалното възстановяване, в частност такива, които произтичат от промени в пазарните условия, състоянието, от колко време съществува обезпечението и, ако е приложимо, колебанията във валутата. Когато институциите са наблюдавали намаления в стойностите на обезпеченията и те вече са били отразени в наблюдаваните възстановявания, не следва да се правят допълнителни корекции на оценките на LGD на базата на тези наблюдения. Когато потенциалните намаления в стойностите на обезпеченията не са отразени в историческите наблюдения или когато институциите прогнозираят допълнително потенциални по-сериозни намаления в бъдеще, те следва да бъдат включени в количественото определяне на оценките на LGD чрез подходяща корекция на основата на прогнозни очаквания. Въпреки това оценките на LGD не следва да бъдат коригирани, за да се вземат предвид потенциалните увеличения на стойността на обезпеченията;
- (з) оценките следва да вземат предвид по консервативен начин степента на зависимост между риска, свързан с длъжника, и риска от намаляване на стойността на обезпечението, както и разходите по ликвидация на обезпечението.

6.2.4 Хомогенност на категориите или групите улеснения

130. За да бъдат спазени изискванията на член 38 от РТС за методологията за оценка на базата на IRB, институциите следва да оценят хомогенността на експозициите, които са разпределени към едни и същи категории или групи на основата на информацията от съвкупността от референтни данни, и следва да гарантират в частност, че категориите са определени по такъв начин, че отделните категории са достатъчно хомогенни по отношение на характеристиките на загубите.

6.3 Калибриране на LGD

6.3.1 Изчисляване на икономическа загуба и реализирани LGD

6.3.1.1 Определение за икономическа загуба и реализирани LGD

131. За целите на оценката на LGD, както е посочено в член 181, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) № 575/2013 институциите следва да изчислят реализираните LGD за всяка

експозиция, както е посочено в член 4, параграф 1, точка 55 от същия регламент, като съотношение между икономическата загуба и остатъчната сума на кредитното задължение в момента на неизпълнение, включително всяка сума на главница, лихва или такса.

132. За целите на точка 131 институциите следва да изчислят икономическата загуба, свързана с определен инструмент (т.е. улеснение в неизпълнение), както е посочено в член 5, точка 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, като разлика между:

(а) остатъчната сума на кредитното задължение в момента на неизпълнение, без да се засяга точка 140, включително всяка сума на главница, лихва или такса, които са увеличени от значителни преки или непреки разходи, свързани със събирането за този инструмент, който е дисконтиран към момента на неизпълнението; и

(б) всички възстановявания, осъществени след момента на неизпълнение, дисконтирани към момента на неизпълнение.

133. За целите на изчисляването на икономическата загуба, свързана с определена експозиция, в съответствие с точка 132 институциите следва да вземат предвид всички осъществени възстановявания, включително възстановяванията от неизвестни източници и възстановяванията, свързани с обезпечения, които не отговарят на изискването на член 181, параграф 1, буква е) от Регламент (ЕС) № 575/2013.

134. Когато по отношение на събитие на неизпълнение някаква част от експозиция е била опростена или отписана преди или в момента на неизпълнение и опростената или отписаната сума не е включена в остатъчната сума на кредитното задължение в момента на неизпълнение, сумата на експозицията, която е била опростена или отписана, следва да бъде добавена към остатъчната сума на кредитното задължения в момента на неизпълнение за изчисляването на икономическата загуба, както е посочено в точка 132, в числителя, както и за изчисляването на остатъчната сума от кредитното задължение в знаменателя на реализираната LGD.

135. В случай на експозиции, които са се върнали към редовен статус, институциите следва да изчислят икономическата загуба, както за всички други експозиции в неизпълнение с единствената разлика, че следва да бъде добавен допълнителен паричен поток за възстановяване към изчислението, така както ако плащането е било извършено от длъжника в размер на остатъчната сума в момента на връщането към редовен статус, включително всички главници, лихви и такси („изкуствен паричен поток“). Този изкуствен паричен поток следва да бъде дисконтиран към момента на неизпълнение по същия начин, както всички наблюдавани парични потоци. Когато експозициите отговарят на критериите на точка 101, реализираната LGD следва да бъде изчислена за референтния момент към датата на първото събитие на неизпълнение, като се вземат предвид всички парични потоци, наблюдавани от датата на първото събитие на неизпълнение,

включително такива, наблюдавани през периода между първия и втория статус на неизпълнение, без да се прибавят изкуствени парични потоци.

136. Когато институциите предоставят нови улеснения, за да заменят предишни улеснения в неизпълнение, като част от реструктурирането или по технически причини, те следва да изчислят реализираните LGD на основата на първоначалните улеснения в неизпълнение. За тази цел институциите следва да разполагат с надежден механизъм за разпределяне на наблюдаваните разходи, възстановявания и всички допълнителни усвоявания към първоначалните улеснения.

6.3.1.2 Третиране на такси, лихви и допълнителни усвоявания след неизпълнение

137. За целите на член 181, параграф 1, буква и) от Регламент (ЕС) № 575/2013 институциите следва да вземат предвид при изчисляването на реализираната LGD всички такси за забава, които са били капитализирани в отчета за доходите на институцията, преди момента на неизпълнение, като ги включат в остатъчната сума на кредитното задължение в момента на неизпълнение в числителя и знаменателя на реализираната LGD. Когато таксите са били представени на длъжника, за да се възстановят преки разходи, които са били поети от институцията, и тези разходи вече са включени в изчислението на икономическата загуба, институциите не следва отново да прибавят тези суми към икономическата загуба или остатъчната сума. Всички такси, които са били капитализирани след момента на неизпълнение, не следва да увеличават размера на икономическата загуба или остатъчната сума в момента на неизпълнение. Всички възстановявания обаче, включително свързаните с такси, които са били капитализирани след неизпълнението, следва да бъдат включени в изчисляването на икономическата загуба.

138. Институциите следва да приложат третирането, посочено в точка 137, към всяка лихва, включена в отчета за доходите на институцията преди и след момента на неизпълнение.

139. В съответствие с член 182, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) № 575/2013 институциите, които са получили разрешение да използват собствени оценки на LGD и конверсия, трябва да отразят възможността за допълнителни усвоявания от страна на длъжника до и след момента на неизпълнение в своите оценки на конверсионните коефициенти. В случай на експозиции на дребно, в съответствие с член 181, параграф 2, буква б) и член 182, параграф 3 от същия регламент институциите могат да отразят бъдещите усвоявания в своите конверсионни коефициенти или в оценките си на LGD. Тези бъдещи усвоявания следва да бъдат разбирани като допълнителни усвоявания от длъжника след момента на неизпълнение.

140. Когато институциите включват допълнителни усвоявания от длъжника след момента на неизпълнение в своите конверсионни коефициенти, те следва да изчислят реализираната LGD като съотношение от икономическа загуба към остатъчната сума от кредитното задължение в момента на неизпълнение, увеличена със сумата на

допълнителните усвоявания от длъжника след момента на неизпълнение, дисконтирана към момента на неизпълнение.

141. За експозиции на дребно, когато институциите не включват допълнителни усвоявания от длъжника след момента на неизпълнение в своите конверсионни коефициенти, те следва да изчислят реализираната LGD като съотношение от икономическата загуба към остатъчната сума от кредитното задължение в момента на неизпълнение и не следва да увеличават знаменателя на съотношението със стойността на допълнителните усвоявания от длъжника след момента на неизпълнение.

142. Независимо от това дали институциите отразяват бъдещите усвоявания в своите конверсионни коефициенти или в своите оценки на LGD, те следва да изчислят икономическата загуба, използвана в числителя на реализираната LGD, като включат допълнителните усвоявания след момента на неизпълнение и всички реализирани възстановявания, дисконтирани към момента на неизпълнение.

6.3.1.3 Дисконтов процент

143. За целите на изчисляването на икономическата загуба в съответствие с член 5, точка 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013 институциите следва да дисконтират всички възстановявания, разходи и допълнителни усвоявания след момента на неизпълнение, като използват годишен дисконтов процент, съставен от основния междубанков лихвен процент, приложим към момента на неизпълнение, увеличен с надбавка от 5% пункта. За тази цел за основен междубанков лихвен процент следва да бъде считан тримесечният европейски междубанков лихвен процент (EURIBOR) или сравним ликвиден лихвен процент във валутата на експозицията.

6.3.1.4 Преки и непреки разходи

144. За целите на изчисляването на реализираните LGD институциите следва да вземат предвид всички съществени преки и непреки разходи, свързани с процеса на възстановяване. Когато съществени преки или непреки разходи, свързани със събирането по експозициите и неизпълнението на съответният контрагент са били поети преди момента на неизпълнение, институциите следва да включат тези разходи в оценката на LGD освен ако не е налице поне едно от следните условия:

- (а) тези разходи са ясно включени в остатъчната сума на кредитното задължение към момента на неизпълнение;
- (б) тези разходи са свързани с предишно неизпълнение на същия длъжник, което не се счита за повече от едно неизпълнение в съответствие с точка 101.

145. Преките разходи следва да включват разходи от услуги по събиране, възложени на външни изпълнители, правни разходи, разходи за хеджиране и застраховки и всички

други разходи, пряко свързани със събирането по конкретна експозиция. Институциите следва да считат всички преки разходи за съществени.

146. Непреките разходи следва да включват всички разходи за осъществяване на процесите на възстановяване на институцията, общите разходи от услугите за събиране, възложени на външни изпълнители, които не са включени като преки разходи, и всички други разходи, свързани със събирането по експозиции в неизпълнение, които не могат да бъдат пряко свързани със събирането по конкретна експозиция. Институциите следва да включат в своята оценка на непреките разходи подходящ процент от други текущи разходи като например режийните разходи на институциите, свързани с процесите на възстановяване, освен ако могат да докажат, че тези разходи са несъществени.

6.3.2 Дългосрочна усреднена LGD

6.3.2.1 Исторически период на наблюдение

147. Историческият период на наблюдение следва да бъде колкото е възможно по-обширен и следва да съдържа данни от различни периоди с различни икономически обстоятелства. За тази цел институцията следва като минимум да избере исторически период на наблюдение по такъв начин, че:

- (а) продължителността на историческия период на наблюдение т.е. времето между най-старото неизпълнение, взето предвид в съвкупността от референтни данни, и момента на оценката на LGD, е най-малко с минималната продължителност, посочена в член 181, параграф 1, буква й) от Регламент (ЕС) № 575/2013 за експозиции към предприятия, институции, централни правителства и централни банки и, за експозиции на дребно — периодът, посочен в член 181, параграф 2, алинея 2 от същия регламент и, ако е приложимо, Делегиран регламент на Комисията за приемане на техническите стандарти, посочени в член 181, параграф 3, буква б) от същия регламент;
- (б) гарантира, че съвкупността от референтни данни включва достатъчен брой завършени процеси на възстановяване, за да осигури надеждни оценки на LGD;
- (в) се състои от последователни периоди и включва последните периоди преди момента на оценката на LGD;
- (г) включва целия период, за който институцията може по подходящ начин да възпроизведе текущо приложимото определение за неизпълнение;
- (д) всички налични вътрешни данни се считат за „подходящи“, както е посочено в член 181, параграф 1, буква й) и член 181, параграф 2, подпараграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и са включени в историческия период на наблюдение.

148. При оценката на това дали съвкупността от референтни данни включва достатъчен брой завършени процеси на възстановяване в съответствие с точка 147(б) институциите

следва да вземат предвид броя завършени процеси на възстановяване в общия брой на наблюденията.

6.3.2.2 Изчисляване на дългосрочна усреднена LGD

149. В съответствие с буква а) от член 181, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013 институциите са задължени да изчислят дългосрочната усреднена LGD за всяка категория или група улеснения. В този контекст институциите следва да изчисляват дългосрочната усреднена LGD също и на нивото на портфейла в обхвата на LGD модела. В изчисляването на дългосрочната усреднена LGD институциите следва да използват всички неизпълнения, наблюдавани в историческия период на наблюдение, които попадат в обхвата на LGD модела.

150. Без да се засяга член 181, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013 институциите следва да изчислят дългосрочната усреднена LGD като средноаритметична стойност на реализираните LGD през историческия период на наблюдение, среднопретеглени по брой на неизпълнения. Институциите не следва да използват за тази цел усреднени стойности на LGD, изчислени върху извадка от наблюдения, в частност годишни усреднени LGD, освен ако не използват този метод, за да отразят по-голямото тегло на по-новите данни за експозиции на дребно в съответствие с член 181, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

151. Когато институциите не придават еднаква тежест на всички исторически данни за експозиции на дребно в съответствие с член 181, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, те следва да могат да докажат чрез документация, че използването на по-голямото тегло на по-новите данни е обосновавано от по-добро прогнозиране на процентите на загуба. По-специално, когато се прилагат нулеви или много ниски тегла към конкретни периоди, това следва да бъде надлежно обосновавано или да води до по-консервативни оценки.

152. При определянето на теглата в съответствие с точка 151 институциите следва да вземат предвид представителността на данните, оценена в съответствие с раздел 4.2.4, както и икономическите и пазарните условия, които са представени от данните.

6.3.2.3 Третиране на незавършени процеси на възстановяване

153. За целите на член 181, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) № 575/2013 и във връзка с използването на всички неизпълнения, наблюдавани през историческия период на наблюдение в рамките на източниците на данни за оценка на LGD, институциите следва да гарантират, че съответната информация от незавършените процеси на възстановяване се взема предвид по консервативен начин. Оценката на LGD следва да се основава на дългосрочната усреднена LGD.

154. Институциите следва да изчисляват наблюдаваните усреднени LGD за всяка категория или група улеснения и на нивото на портфейла в обхвата на LGD модела, като вземат

предвид реализираните LGD за всички неизпълнения, наблюдавани в историческия период на наблюдение, който е свързан със завършени процеси на възстановяване в съответствие с точки 155—157, без да се включват очаквани бъдещи възстановявания. Наблюдаваната усреднена LGD следва да бъде претеглена по брой неизпълнения, включени в изчислението.

155. Институциите следва ясно да определят в своите вътрешни политики момента на завършване на процесите на възстановяване. Всички процеси на възстановяване, които са били завършени, следва да бъдат третираны като такива за целите на изчислението на наблюдаваната усреднена LGD.
156. Институциите следва да определят максималния период на процеса на възстановяване за определен вид експозиции от момента на неизпълнението, който отразява очаквания период от време на основата на завършените процеси на възстановяване, по време на който институциите реализират по-голямата част от възстановяванията, без да се вземат предвид странични наблюдения относно значително по-продължителни процеси на възстановяване. Максималният период на процесите на възстановяване следва да бъде определен по такъв начин, че да се гарантират достатъчно данни за оценката на възстановяванията в този период за незавършените процеси на възстановяване. Продължителността на максималния период на процесите на възстановяване може да бъде различна за различните видове експозиции. Определението за максималния период на процеса на възстановяване следва да бъде ясно документирано и подкрепено с доказателства за наблюдаваните модели на възстановяване и следва да съответства на естеството на трансакциите и вида експозиции. Определението за максималния период на процеса на възстановяване за целите на дългосрочната усреднена LGD следва да не възпрепятства институциите да предприемат действия за възстановяване, ако е необходимо, дори по отношение на експозиции, които остават в неизпълнение за период, по-дълъг от максималния период на процеса на възстановяване, определен за този вид експозиции.
157. За целите на изчисляването на наблюдаваната усреднена LGD институциите следва да идентифицират без излишно забавяне като завършени процеси на възстановяване всички експозиции в неизпълнение, които спадат към поне една от следните категории:
- (а) експозиции, за които институциите не планират да предприемат по-нататъшни действия за възстановяване;
 - (б) експозиции, които остават със статус на неизпълнение за период, по-дълъг от максималния период за процеса на възстановяване, определен за този вид експозиции;
 - (в) експозиции, които са били изцяло погасени или отписани;
 - (г) експозиции, които са били прекласифицирани към редовен статус.

По отношение на експозициите в неизпълнение, попадащи в категориите от точки а) и б), всички възстановявания и разходи, реализирани преди и по време на оценката, следва да бъдат считани за целите на изчисляването на наблюдаваната усреднена LGD, като бъдат включени всички възстановявания, реализирани след максималния период за процесите на възстановяване.

158. Институциите следва да получат дългосрочната усреднена LGD, като коригират наблюдаваната усреднена LGD и вземат предвид информацията, свързана с процесите, които не са били завършени („незавършени процеси на възстановяване“) и когато времето от момента на неизпълнението до момента на оценката е по-кратко от максималния период на процеса на възстановяване, определен за този вид експозиции. За тези процеси институциите следва да се съобразят със следните две условия:

- (а) те следва да вземат предвид всички наблюдавани разходи и възстановявания;
- (б) те могат да изчислят бъдещите разходи и възстановявания, както такива, произтичащи от реализацията на съществуващи обезпечения, така и такива, които ще бъдат реализирани без използването на обезпечения в рамките на максималния период на процесите на възстановяване.

159. Оценката, посочена в точка 158(б), следва да отговаря на следните принципи:

- (а) за целите на оценката на бъдещите разходи и възстановявания институциите следва да анализират разходите и възстановяванията, реализирани за тези експозиции до момента на оценката, съпоставени спрямо усреднените разходи и възстановявания, реализирани по време на сходен период от време за подобни експозиции; за тази цел институциите следва да анализират моделите на възстановяване, наблюдавани, както за завършени, така и за незавършени процеси на възстановяване, като вземат предвид единствено разходите и възстановяванията, реализирани до момента на оценката;
- (б) допусканията, на които се основават очакваните бъдещи разходи и възстановявания, както и корекцията на наблюдаваната усреднена LGD, следва да бъдат:
 - i. доказани като точни чрез бек-тестове;
 - ii. базирани на подходяща икономическа обосновка;
 - iii. пропорционални, вземайки предвид, че оценките на LGD следва да бъдат основани на дългосрочната усреднена LGD, която отразява усреднените LGD, среднопретеглени по брой неизпълнения, като се използват всички наблюдавани неизпълнения по време на историческия период на наблюдение.

- (в) при оценката на бъдещите възстановявания институциите следва да вземат предвид потенциалните отклонения, произтичащи от незавършените процеси на възстановяване, които се характеризират със средно по-дълги процеси на възстановяване или средно по-малко възстановявания спрямо завършените процеси на възстановяване;
- (г) при оценката на бъдещите възстановявания, произтичащи от реализираните действителни обезпечения, институциите следва да вземат предвид правната сигурност на вземанията по обезпечението и реалистични допускания относно възможността за реализирането му;
- (д) корекцията за наблюдаваната усреднена LGD може да бъде изчислена на нивото на отделните експозиции, на нивото на категорията или групата или на нивото на портфейла в обхвата на LGD модела;
- (е) всяка несигурност, свързана с оценката на бъдещите възстановявания за незавършени процеси на възстановяване, следва да бъде отразена с подходяща степен на консервативност, приложена в съответствие с раздел 4.4.

6.3.2.4 Третиране на случаи без загуба или с положителен резултат

160. Когато институциите наблюдават, че реализират печалби във връзка с наблюденията си за неизпълнения, реализираната LGD за тези наблюдения следва да бъде равна на нула за целите на изчисляването на наблюдаваната усреднена LGD и оценката на дългосрочната усреднена LGD. Институциите могат да използват тази информация относно реализираните LGD преди прилагането на този праг в процеса на разработване на модела за целите на разграничението на риска.

6.3.3 Калибриране на дългосрочната усреднена LGD

161. Институциите следва да калибрират своите оценки на LGD спрямо дългосрочната усреднена LGD, изчислена в съответствие с раздел 6.3.2. За тази цел институциите следва да изберат метод на калибриране, който е подходящ за тяхната методология за оценка на LGD, от следните подходи:

- (а) калибрирането на оценката на LGD спрямо дългосрочната усреднена LGD, изчислена за всяка категория или група, при което институциите следва да осигурят допълнителни тестове за калибриране на нивото на съответния сегмент на калибриране;
- (б) калибрирането на оценките на LGD спрямо дългосрочната усреднена LGD, изчислена на нивото на сегмента на калибриране, в частност, когато използват преки оценки на LGD в съответствие с член 169, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, включително когато използват методология за оценка на LGD на основата на междинни параметри. В този случай институциите следва като минимум да сравнят тази дългосрочна

усреднена LGD с усреднената оценка на LGD, приложена към същата група наблюдения като тези, използвани за изчисляването на дългосрочната усреднена LGD, и, ако е необходимо, да коригират индивидуалните оценки на LGD за портфейла на прилагане по подходящ начин, например като използват претеглящ коефициент. Когато реализираните стойности са по-високи от прогнозните стойности на нивото на сегмента на калибриране, институциите следва да коригират оценките до по-висока стойност или да коригират своите оценки, за да отразят реализираните си загуби.

162. Когато институциите наблюдават изключително високи стойности на реализираните LGD, много над 100 %, особено за експозиции с малки остатъчни суми в момента на неизпълнение, те следва да идентифицират съответните рискови фактори, за да разграничат тези наблюдения и да отразят по подходящ начин тези конкретни характеристики при разпределянето към категории и групи. Когато институциите използват непрекъсната рейтингова скала при оценката на LGD, те могат да създадат отделен сегмент на калибриране за такива експозиции.
163. За да постигнат съответствие с изискването от член 181, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) № 575/2013 да използват всички наблюдавани неизпълнения в количественото определяне на LGD, институциите не следва да изключват неизпълнения, наблюдавани в историческия период на наблюдение, които попадат в обхвата на прилагане на LGD модела.
164. При анализа на представителността на данните в съответствие с раздел 4.2.4 институциите следва да вземат предвид не само текущите характеристики на портфейла, но и, където е приложимо, промените в структурата на портфейла, които се очаква да се случат в обозримото бъдеще поради конкретни действия или решения, които вече са били взети. Корекциите, извършени на основата на очакваните промени в обозримото бъдеще, не следва да водят до намаляване на оценките на параметъра LGD.

7 Оценка на рисковите параметри за експозиции в неизпълнение

7.1 Общи изисквания, специфични за оценките на EL_{BE} и LGD в неизпълнение

7.1.1 Методологии за оценка за EL_{BE} и LGD в неизпълнение

165. Институциите, които са получили разрешение да използват собствени оценки на LGD в съответствие с член 143, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013 следва да присъдят оценка на EL_{BE} и оценка на LGD в неизпълнение за всяка експозиция в неизпълнение в рамките на диапазона на приложение на рейтинговата система, обект на такова разрешение.
166. Институциите следва да извършат оценка на EL_{BE} и LGD в неизпълнение за всяка категория улеснения от определената рейтингова скала за улесненията или за всяка от групите, използвани в рейтинговата система.
167. За целите на оценката на EL_{BE} и на LGD в неизпълнение и ако не е посочено друго в тази глава, институциите следва да използват същите методи за оценка, използвани за оценката на LGD за редовни експозиции, както е посочено в глава 6.
168. Институциите следва своевременно да вземат предвид в своите оценки на EL_{BE} и LGD в неизпълнение цялата съответна информация за периода след неизпълнението, по-специално когато събитията от процеса на възстановяване анулират прогнозите за възстановяване, на които се основават последните оценки.
169. Институциите следва да оценят и да обосноват надлежно ситуацията, при които оценките на LGD в неизпълнение, извършени малко след датата на неизпълнение, системно се отклоняват от оценките на LGD, получени непосредствено преди датата на неизпълнение, за категорията или групата улеснения, когато тези отклонения не произтичат от използването на рискови фактори, които са приложими само от датата на неизпълнение и след това.
170. Институциите следва да извършат бек-тестове и сравнителен анализ на своите оценки на EL_{BE} и LGD в неизпълнение в съответствие с член 185, точки б) и в) от Регламент (ЕС) № 575/2013.

7.1.2 Референтни дати

171. За целите на оценката на EL_{BE} и LGD в неизпълнение институциите следва да определят референтни дати, които да бъдат използвани за групиране на експозициите в

неизпълнение в съответствие с наблюдаваните модели на възстановяване. Тези референтни дати следва да бъдат използвани вместо датата на неизпълнение за оценката на EL_{BE} и LGD в неизпълнение. За целите на определянето на референтните дати институциите следва да използват информация само от завършени процеси на възстановяване, като вземат предвид разходите и възстановяванията само ако са били наблюдавани до датата на оценката.

172. Всяка от референтните дати, посочени в точка 171, може да бъде една от следните:

- (а) конкретен брой дни след датата на неизпълнение — тази опция е подходяща по-специално, когато оценката се отнася за портфейл експозиции, демонстриращ стабилен модел на възстановяване във времето;
- (б) съответна дата, свързана с конкретно събитие, при което се наблюдават значителни прекъсвания в профила на възстановяване; опцията е подходяща по-специално, когато оценката се отнася за портфейл експозиции, които претърпяват значителни промени в моделите на възстановяване, свързани с определени събития, например датата на реализация на обезпечението;
- (в) всяка комбинация от случаите, посочени в точки а) и б), която отразява по-добре моделите на възстановяване; тази опция е подходяща по-специално, когато оценката се отнася за портфейл експозиции, който показва стабилен модел на възстановяване във времето, но за който се наблюдават прекъсвания в този модел на възстановяване около определени събития, например при събирането, и когато референтните дати след тези събития са определени като конкретен брой дни след събитието на възстановяване, а не след датата на неизпълнение;
- (г) когато е подходящо, референтната дата може да има стойност между нула и броя дни до края на максималния период на процеса на възстановяване, както е определен от институцията за въпросния вид експозиции.

173. За целите на оценката на EL_{BE} и LGD в неизпълнение едни и същи експозиции в неизпълнение в съвкупността от референтни данни следва да бъдат използвани за всички приложими референтни дати, разглеждани в модела.

174. Институциите следва да следят редовно потенциалните промени в моделите на възстановяване и в съответните политики на възстановяване, които биха могли да повлияят на оценката на EL_{BE} и LGD в неизпълнение към всяка референтна дата.

7.1.3 Изисквания за данните за оценката на EL_{BE} и LGD в неизпълнение

175. За целите на EL_{BE} и LGD в неизпълнение институциите следва да използват същата съвкупност от референтни данни, посочена в раздел 6.1.2, допълнена от всяка приложима информация, наблюдавана по време на процеса на възстановяване и към

всяка референтна дата, определена в съответствие с точки 171—174, и в частност като минимум следната допълнителна информация:

- (а) всички приложими фактори, които могат да бъдат използвани за групиране на експозиции в неизпълнение и всички свързани фактори, определящи загубите, включително такива, които могат да се окажат приложими след датата на неизпълнение и към всяка референтна дата;
- (б) размера на остатъчната сума към всяка референтна дата;
- (в) стойностите на всички обезпечения, свързани с кредитното задължение в неизпълнение и датите на тяхната оценка след датата на неизпълнение.

7.2 Разработване на модел при оценката на EL_{BE} и LGD в неизпълнение

176. За целите на отчитането на информацията към момента на неизпълнението и реализираните до момента възстановявания в съответствие с член 54, параграф 2, буква б) от РТС за методологията за оценка на базата на IRB, институциите могат да вземат предвид тази информация или пряко като рискови фактори или непряко например, като определят референтна дата за оценка, както е посочено в точки 171—174.

177. За целите на оценката на EL_{BE} и LGD в неизпълнение институциите следва да анализират потенциалните рискови фактори, както са посочени в точка 121, не само до момента на неизпълнение, но и след датата на неизпълнение и до датата на прекратяване на процеса на възстановяване. Институциите следва да анализират също всички потенциални рискови фактори, които могат да се окажат приложими след датата на неизпълнение, включително по-специално очакваната продължителност на процеса на възстановяване и състоянието на процеса на възстановяване. Институциите следва да използват стойностите на рисковите фактори, както и стойностите на обезпеченията, които отговарят на референтните дати, определени в съответствие с точки 171—174.

7.3 Калибриране на EL_{BE} и LGD в неизпълнение

7.3.1 Изчисляване на реализирана LGD и дългосрочна усреднена LGD за експозиции в неизпълнение

178. За целите на оценката на EL_{BE} и LGD в неизпълнение институциите следва да изчислят реализираните LGD за експозициите в неизпълнение в съответствие с раздел 6.3.1, с единствената разлика, че това следва да бъде извършено по отношение на всяка от референтните дати, определени в съответствие с точки 171—174, а не на датата на неизпълнение. При изчисляването на реализираната LGD за определена референтна дата институциите следва да включат всички такси и лихви, капитализирани преди

референтната дата, и следва да дисконтират всички следващи парични потоци и усвоявания към референтната дата.

179. Когато, след момента на неизпълнение, институциите отписват част от експозицията, изчислението на икономическата загуба и на реализираната LGD следва да се основава на цялата сума на остатъчното кредитно задължение, без да се взема предвид частичното отписване. Когато обаче институциите редовно отписват части от експозиции въз основа на последователна политика по отношение на времето и пропорцията на отписването, те могат да включат тази информация в калибрирането на окончателните EL_{BE} и LGD в неизпълнение. Когато институциите извършват отписвания с нерегулярна честота, те могат да отразят информацията относно частичното отписване за конкретна експозиция при прилагането на тези параметри към експозицията, като отменят резултатите от процеса на присъждане на рейтинг в съответствие с раздел 8.2, за да гарантират съгласуваност между оценката на LGD и прилагането на оценките на LGD.

180. За целите на оценката на EL_{BE} и LGD в неизпълнение институциите следва да изчислят дългосрочната усреднена LGD на реализираните LGD за експозициите на неизпълнение, посочени в точка 178, според изискванията, определени в раздел 6.3.2 с единственото изключение на това, че за всяка референтна дата следва да се използват незавършени процеси на възстановяване само ако съответната им референтна дата за прилагането на параметри EL_{BE} и LGD в неизпълнение е след референтната дата, която се взема предвид за оценката.

181. В съответствие с раздел 6.3.2.3 институциите не следва да оценяват бъдещите възстановявания за експозиции, които остават със статут на неизпълнение за период, по-дълъг от максималната продължителност на процеса на възстановяване, както е определен от институцията. Обаче съответната информация относно конкретните експозиции, по-специално информацията относно съществуващото обезпечение, може да бъде отразена при прилагането на тези параметри, като се отмени резултата от процеса на присъждане на рейтинг в съответствие с раздел 8.2.

7.3.2 Конкретни изисквания за оценката на EL_{BE}

7.3.2.1 Отчитане на степента на консервативност при оценката на EL_{BE}

182. За целите на член 181, параграф 1, буква з) от Регламент (ЕС) № 575/2013 EL_{BE} не следва да включва степен на консервативност по смисъла на раздел 4.4.3.

7.3.2.2 Текущи икономически обстоятелства

183. За да бъдат отчетени текущите икономически обстоятелства в оценките на EL_{BE} според изискванията на член 181, параграф 1, буква з) от Регламент (ЕС) № 575/2013, институциите следва да вземат предвид икономическите фактори, включително макроикономическите и кредитните фактори, приложими за разглеждания вид експозиции.

184. EL_{BE} следва да се оценява на базата на дългосрочната усреднена LGD, посочена в точка 180, и не следва да се правят допълнителни корекции, за да бъдат отразени текущите икономически условия, когато някое от следните условия е налице:

- (а) моделът включва пряко поне един макроикономически фактор като рисков фактор;
- (б) поне един съществен рисков фактор е чувствителен към икономическите условия;
- (в) реализираната LGD за експозициите в неизпълнение, посочени в точка 178, не е чувствителна към икономическите фактори за разглеждания вид експозиции.

185. Когато никое от условията, изброени в точка 184, не е налице, институциите следва да коригират дългосрочната усреднена LGD за експозиции в неизпълнение, за да отразят текущите икономически условия. В този случай институциите следва да документират поотделно дългосрочната усреднена LGD за експозиции в неизпълнение, както е посочено в точка 180, и корекциите към текущите икономически условия.

7.3.2.3 Връзка на EL_{BE} с корекциите за специфичен кредитен риск

186. Когато моделът, използван за корекциите за кредитен риск, отговаря или може да бъде коригиран, за да отговаря, на изискванията за собствени оценки на LGD, определени в трета част, дял II, глава 3, раздел 6 от Регламент (ЕС) № 575/2013, институциите могат да използват корекциите за специфичен кредитен риск като оценки на EL_{BE} .

187. Когато корекциите за специфичен кредитен риск се оценяват поотделно за индивидуална експозиция или отделен длъжник, институциите могат да отменят оценките на EL_{BE} въз основа на корекциите за специфичен кредитен риск, когато могат да докажат, че това би повишило точността на оценките на EL_{BE} и че корекциите за специфичен кредитен риск отразяват или са коригирани според изискванията, определени в раздел 6.3.1 относно изчисляването на икономическата загуба.

188. За целите на обосноваването на ситуации, когато корекциите за специфичен кредитен риск надвишават оценките на EL_{BE} в съответствие с член 54, параграф 2, буква е) от РТС за методологията за оценка на базата на IRB институциите следва да гарантират съгласуваност на оценките на EL_{BE} спрямо компонентите на икономическата загуба, описани в раздел 6.3.1, както и с определението за неизпълнение, посочено в член 178 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и да анализират всички различия по отношение на определенията и методите, използвани за целите на определянето на корекциите за специфичен кредитен риск. По-специално институциите следва да вземат предвид възможните различия в дисконтовия процент, наличието на обезпечение, което не е допустимо съгласно член 181, параграф 1, буква е) от Регламент (ЕС) № 575/2013, различното третиране на разходите и прилагането на различни определения за неизпълнение.

7.3.3 Специфични изисквания за оценката на LGD в неизпълнение

189. За целите на разглеждането на възможните негативни промени в икономическите условия по време на очакваната продължителност на процесите на възстановяване, посочени в член 54, параграф 2, буква а) от РТС за методологията за оценка на базата на IRB, LGD в неизпълнение следва да отразяват като минимум условията на спад, когато оценките на LGD в неизпълнение, които са приложими за икономически спад, са по-консервативни от дългосрочната усреднена LGD за експозиции в неизпълнение, определена в точка 180.

190. За целите на член 181, параграф 1, буква з) от Регламент (ЕС) № 575/2013 LGD в неизпълнение следва да бъде увеличена над нивото, определено в точка 189, когато това е необходимо, за да се гарантира, че разликата между LGD в неизпълнение и EL_{BE} компенсира за всяко увеличение на процента на загуби, причинено от възможни допълнителни неочаквани загуби по време на периода на възстановяване.

191. За да се гарантира, че LGD в неизпълнение е по-висока от EL_{BE} или в изключителни случаи — равна на EL_{BE} за индивидуални експозиции в съответствие с член 54, параграф 2, буква г) от РТС за методологията за оценката на базата на IRB, институциите следва да анализират и коригират LGD в неизпълнение в тези ситуации, когато EL_{BE} е получена чрез корекции за специфичен кредитен риск, в съответствие с точка 186 и е по-висока от LGD в неизпълнение, получена чрез пряко изчисление в съответствие член 54, параграф 1, буква а) от РТС за методологията за оценка на базата на IRB.

192. Доколкото причините за отмяната на резултатите от оценката на EL_{BE} са приложими и за LGD в неизпълнение, следва да се приложи и съответна отмяна на присъждането на LGD в неизпълнение по такъв начин, че надбавката към EL_{BE} да компенсира за всички увеличения на процентите на загуба, причинени от възможните допълнителни неочаквани загуби по време на периода на възстановяване в съответствие 181, параграф 1, буква з) от Регламент (ЕС) № 575/2013.

193. Независимо от това кой от двата подхода, посочени в член 54, параграф 1, буква, точки а) и б) от РТС за методологията за оценка на базата на IRB, се използва за целите на оценката на LGD в неизпълнение, институциите следва да документират поотделно всички от следните:

(а) разбивката на LGD в неизпълнение на компоненти: EL_{BE} и надбавката;

(б) разбивката на надбавката на всички от следните компоненти:

(i) компонента на условията на спад, изчислени за корекцията за спад спрямо дългосрочната усреднена LGD, както е посочено в точка 189;

(ii) компонента на степента на консервативност, посочен в раздел 4.4;

- (iii) всички компоненти, свързани с възможните неочаквани загуби по време на периода на възстановяване, посочен в член 181, параграф 1, буква з) от Регламент (ЕС) № 575/2013; този компонент следва да бъде включен при изключителни обстоятелства, когато потенциалните допълнителни загуби не са подходящо отразени в компонентите, посочени в точки i) и ii).

8 Прилагане на рискови параметри

194. При прилагането на PD или LGD модел и когато институциите получават нова информация относно съответните рискови фактори или рейтингови критерии те следва своевременно да вземат предвид тази информация при присъждането на рейтинг, по-специално като гарантират и двете от следните условия:

- (а) съответните ИТ системи се обновяват възможно най-бързо и че съответният рейтинг и присъждане на PD или LGD се преглежда възможно най-бързо;
- (б) когато новата информация е свързана с неизпълнение на длъжник, се задава стойност 1 за параметъра PD на длъжника във всички съответни ИТ системи своевременно и в съответствие с точка 108 от Насоките относно прилагането на определението за неизпълнение съгласно член 178 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

8.1 Консервативност при прилагането на рисковите фактори

195. За целите на член 171, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013 институциите следва да прилагат допълнителна консервативност към резултатите от присъждането на рейтинг, когато са установени слабости, свързани с прилагането на модела в ИТ системите или към процеса за присъждане на рискови параметри на длъжници или улеснения в текущия портфейл (прилагане на рискови параметри), особено когато тези слабости са свързани с данни, използвани в процеса за присъждане на рейтинг. Те следва да извършат това, като въведат рамка, състояща се от следните фази:

- (а) установяване на слабостите при прилагането на модела в ИТ системата или прилагането на рисковите параметри;
- (б) определяне на формата на консервативност, която ще се прилага и количествено определение на съответното ниво на консервативност.
- (в) наблюдение на слабостите и тяхното коригиране;
- (г) документиране.

196. За целите на точка 195(а) институциите следва да разполагат с надежден процес за установяване на всички слабости при въвеждането и прилагането в процеса на присъждане, при който всяка слабост води до допълнително консервативно третиране в засегнатото разпределяне към категория или група. Институциите следва да разгледат като минимум следните активиращи механизми за допълнителна консервативност:

- (а) липсващи данни в портфейла на прилагане;

- (б) липсващи актуализации на финансовите отчети или данните от кредитните бюра, както е посочено в точка 59;
 - (в) остарели рейтинги в портфейла на прилагане; където остарелите рейтинги се разбират според определението в член 25, параграф 2, буква б) от РТС за методологията за оценка на базата на IRB;
 - (г) липсващи рейтинги, когато за експозицията се счита, че е в обхвата на прилагане на IRB модела, но не е класифицирана според него.
197. За целите на точка 195(б) институциите следва да гарантират, че появата на някой от активиращите механизми, посочени в точка 196, води до прилагането на допълнителна консервативност към рисковия параметър за целите на изчисляването на рисково претеглените експозиции. Когато има наличие на повече от един активиращ механизъм, оценките следва да бъдат още по-консервативни. Допълнителната консервативност, свързана с всеки активиращ механизъм, следва да бъде съизмерима с несигурността в оценения рисков параметър, определен от активиращия механизъм.
198. Институциите следва да вземат предвид цялостното въздействие на установените слабости и съответната консервативност на нивото на портфейл в обхвата на съответния модел относно надеждността на присъждането на категории или групи и да гарантират, че изискванията за собствен капитал, не са повлияни от необходимост от прекомерни корекции.
199. За целите на точка 195(в) институциите следва редовно да наблюдават слабостите при въвеждането и прилагането и нивата на допълнителна консервативност, приложена по отношение на тях. Когато е възможно, институциите следва да предприемат стъпки за отстраняване на установените слабости. След оценката на слабостите институциите следва да разработят план за тяхното отстраняване в рамките на разумен срок, като вземат предвид мащаба на въздействието им върху изискванията за собствен капитал.
200. За целите на точка 195(г) институциите следва да осигурят подходящи ръководства и процедури за прилагането на допълнителна консервативност и следва да документират процеса, който е въведен за отстраняването на слабостите при въвеждането и прилагането. Такова документиране следва да съдържа като минимум разглежданите активиращи механизми и въздействието, което активирането на такива механизми е имало върху крайното присъждане на категории или групи, нивото на рисковия параметър и върху изискванията за собствен капитал.

8.2 Експертно мнение при прилагането на рискови параметри

201. Институциите могат да използват експертно мнение при прилагането на модела в следните случаи:
- (а) при прилагането на качествените променливи, използвани в модела;

- (б) поради отмяна на входящите данни в процеса за присъждане на рейтинг;
- (в) поради отмяна на изходящите данни в процеса за присъждане на рейтинг.
202. Институциите следва да определят ясни критерии за използването на входящите данни на качествения модел и следва да гарантират съгласуваното прилагане на тези входящи данни от целия свързан персонал, както и съгласувано разпределяне на длъжници или улеснения, които носят сходен риск, към същите категории или групи според изискванията на член 171, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) № 575/2013.
203. За целите на член 172, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013 институциите следва да определят политиките и критериите за използването на отменяния в процеса за присъждане на рейтинг. Тези политики следва да отразяват възможните отменяния на входящи и изходящи данни от такъв процес и следва да бъдат определени по консервативен начин, така че скалата на консервативни отменяния да не бъде ограничена. Обратно скалата на потенциални намалявания на оценките, произтичащи от модела чрез отмяна на входящите или изходящите данни в процеса за присъждане на рейтинг, следва да бъде ограничена. При прилагането на отменяния институциите следва да вземат предвид цялата приложима и актуална информация.
204. Институциите следва да документират скалата и обосновката за всяка отмяна. Когато е възможно, институциите следва да изготвят списък от предварително определени възможни обосновки на отменянията, от които да могат да избират. Институциите следва също да съхраняват информация относно датата на отмяната и лицето, което я е извършило и одобрило.
205. Институциите следва редовно да наблюдават нивото и обосновката за отменянията на входящите или изходящите данни от процеса за присъждане на рейтинг. Те следва да определят в своите политики максималния допустим процент на отменяния за всеки модел. Институцията следва да предприеме подходящи мерки, когато тези максимални нива бъдат надвишени. Процентите на отменяния следва да бъдат определени и наблюдавани на нивото на сегмента на калибриране. Когато има по-висок брой отменяния, институцията следва да предприеме подходящи мерки, за да подобри модела.
206. Институциите следва редовно да анализират резултатите от експозициите, по отношение на които е била извършена отмяна на входящите или изходящите данни от процеса за присъждане на рейтинг, в съответствие с член 172, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013.
207. Институциите следва редовно да оценяват резултатите от модела преди и след отмяната на изходящи данни от процеса за присъждане на рейтинг. Когато оценката заключава, че използването на отменяния значително намалява способността на модела да изчислява точно рисковите параметри ("прогностична способност на модела"), институциите

следва да предприемат подходящи мерки, за да гарантират правилното прилагане на отменянията.

8.3 Използване на вътрешни рейтинги и оценки на неизпълнение и загуби

208. В съответствие с член 144, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) № 575/2013 и членове 18—21 от РТС за методологията за оценка на базата на IRB институциите следва да използват същите оценки на рисковите параметри за целите на изчисляването на изискванията за собствен капитал и за вътрешни цели, включително управлението на риска и процесите за вземане на решения освен ако не са налице всички от следните условия:

- (а) отклонението е обосновано и подходящо за конкретната област на употреба;
- (б) отклонението не води до промяна на подредбата на ранговете в разпределянето на длъжници и улеснения към категории и групи в един сегмент на калибриране освен в рамките на всяка категория или група;
- (в) отклонението се дължи на използването на параметри за вътрешни цели, без да се засяга степента на консервативност, без регулаторни долни граници, без корекция за спад в случая на оценките на LGD или се дължи на използването на различен метод на калибриране, който може да включва определянето на различни сегменти на калибриране.

209. За целите на точка 208 може да бъде счтено за уместно да се групират непрекъснатите оценки на рисковите параметри в хомогенни рангове за вътрешни цели.

210. Когато институциите използват за вътрешни цели оценки на рисковите параметри, които са различни от тези, използвани при изчисляването на изискванията за собствен капитал, те следва периодично да отразяват това в своята вътрешна отчетност към висшето ръководство, като предоставят информация относно двете групи параметри. При всички случаи вътрешната отчетност следва да включва всички елементи, посочени в член 189, параграф 3, от Регламент (ЕС) № 575/2013 на основата на оценките на рисковите параметри, използвани за целите на изчисляването на изискванията за собствен капитал.

8.4 Изчисляване на недостиг или превишение при IRB

211. За целите на настоящата глава разликата между, от една страна, корекциите за общ и специфичен кредитен риск, допълнителните корекции на стойността и другите намаления на собствения капитал, свързани с тези експозиции, и размера на очакваната загуба, от друга, в съответствие с член 159 от Регламент (ЕС) № 575/2013 следва да бъде считана като недостиг при IRB, ако е отрицателна, и като превишение при IRB, ако е положителна.

212. Когато при изчисляването на общия редовен портфейл, както е посочен в член 159 от Регламент (ЕС) № 575/2013 се получава превишение при IRB, институциите могат да използват това превишение, за да покрият недостига при IRB от изчисляването, извършено в съответствие със същия член за цялостния портфейл на неизпълнение.
213. За целите на прибавянето на превишенията при IRB към капитала от втори ред в съответствие с член 62, буква г) от Регламент (ЕС) № 575/2013, когато при изчисляването, както е посочено в член 159 от Регламент (ЕС) № 575/2013, се получава превишение при IRB, както за портфейла в неизпълнение, така и за редовния портфейл, сборът от тези две превишения при IRB следва да бъде взет предвид и прибавен към капитала от втори ред в съответствие с ограничението, както е посочено в член 62, буква г) от Регламент (ЕС) № 575/2013.
214. За целите на член 159 от Регламент (ЕС) № 575/2013 институциите не следва да включват частичните отписвания при изчисляването на корекциите за общ и специфичен кредитен риск. Въпреки това, съгласно член 166, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013 изчислението на размера на очакваната загуба за прилагането на членове 158 и 159 от Регламент (ЕС) № 575/2013 следва да се основава на брутната стойност на експозициите заедно с корекциите на стойността, но нетно от отписванията.

9 Преглед на оценките

215. Институциите следва да определят вътрешни политики за промени на моделите и оценките на рисковите параметри, използвани в рейтинговата система. Такива политики следва да гарантират, че промените в моделите се извършват като резултат от поне едно от следните:

- (а) редовен преглед на оценките;
- (б) независима валидация;
- (в) промени в правната среда;
- (г) преглед от вътрешния одит;
- (д) преглед от компетентните органи.

216. Ако бъдат установени значителни слабости, свързани с процедурите, посочени в точка 215, институциите следва да предприемат подходящи мерки в зависимост от сериозността на слабостите и да приложат степен на консервативност в съответствие с раздел 4.4.3.

217. За целите на редовните прегледи на оценките институциите следва да разполагат с рамка, която да включва като минимум следните елементи:

- (а) минимален обхват и честота на анализите, които ще бъдат извършвани, включително предварително определени показатели, избрани от институцията за тестване на представителността на данните, ефективност на модела, неговата прогностична способност и стабилност;
- (б) предварително определени стандарти, включващи предварително определени прагове и нива на значимост за съответните показатели;
- (в) предварително определени действия, които ще бъдат извършени в случай на негативни резултати от прегледа в зависимост от сериозността на слабостта.

При редовните си прегледи на оценките институциите могат да разчитат на резултатите от независима валидация, когато такива резултати са актуални.

218. Прегледите на оценките, които ще бъдат извършвани като минимум веднъж годишно в съответствие с член 179, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) № 575/2013, следва да бъдат провеждани, като се вземат предвид показателите, стандартите и праговете, определени от институцията в съответствие с точка 217. Обхватът на такива проверки следва да се състои като минимум от следните елементи:

- (а) анализ на представителността на данните, включително всички от следните:
- (i) анализ на потенциалните разлики между съвкупността от референтни данни, използвана за количествено определяне на рисковия параметър и портфейла на прилагане, включително анализ на всички промени в портфейла или структурни прекъсвания, съгласно подходите за анализиране на представителността, описани в раздел 4.2.4;
 - (ii) анализ на потенциалните разлики между съвкупността от референтни данни, използвана при разработката на модела, и портфейла на прилагане; за тази цел институцията следва:
 - да извърши анализа, посочен в точки 24, 25 и 26;
 - да прецени дали данните, използвани за разработването на модела, са достатъчно представителни съгласно точки а) и б) от точка 21, ако ефективността на модела по смисъла на точка 218, буква б) остава стабилна;
 - да извърши анализа, посочен в точки 22 и 23, когато ефективността на модела по смисъла на точка 218, буква б) намалява;
- (б) анализ на ефективността на модела и неговата стабилност във времето, която следва да има следните две характеристики:
- (i) анализът следва да установи всяко потенциално намаление на ефективността на модела, включително възможността му за разграничаване, чрез сравнение на ефективността му в момента на разработване спрямо ефективността му за всеки последващ период на наблюдение от разширената съвкупност от данни, както и спрямо предварително определените прагове; този анализ следва да бъде извършен върху съответните извадки например със или без статус на просрочие в случая на оценките на PD или за различни сценарии на възстановяване при оценките на LGD;
 - (ii) анализът следва да бъде извършен по отношение на целия портфейл на прилагане, без корекции на данните или изключения, приложени при разработването на модела; за целите на сравнението, ефективността в момента на разработване следва също да бъде оценена за целия портфейл на прилагане, преди всички корекции на данните или изключения;
- (в) анализ на прогностичната способност на модела, включително като минимум:
- (i) анализ на това дали включването на последните данни от съвкупността от данни, използвана за оценка на рисковите параметри, води до значителна разлика в оценките на риска и по-специално:

- за PD — дали включването на последните данни води до значителна промяна в дългосрочния усреднен процент на неизпълнение; този анализ следва да вземе предвид подходящото повторно определяне на вероятния диапазон на променливост на процентите на неизпълнение и на комбинация от добри и лоши години, ако е необходимо;
 - за LGD — дали включването на последните данни води до значителна промяна в дългосрочната усреднена LGD или LGD при икономически спад;
- (ii) анализ чрез бек-тестове, който следва да включва сравнение на оценките, използвани за изчисляването на изискванията за собствен капитал, спрямо наблюдаваните резултати за всяка категория или група; за тази цел институциите могат да вземат предвид резултатите от бек-тестовите, извършени като част от вътрешната валидация в съответствие с член 185, буква б) от Регламент (ЕС) № 575/2013, или могат да проведат допълнителни тестове например по отношение на различната времева рамка на съвкупността от данни.
219. Институциите следва да определят условията, при които анализите, посочени в точка 218, следва да бъдат извършвани по-често от веднъж годишно — например значителни промени в рисковия профил на институцията, кредитните политики или съответните ИТ системи. Институциите следва да извършват проверка на PD или LGD модела, винаги когато наблюдават значителна промяна в икономическите условия спрямо тези, на които се основава съвкупността от данни, използвана за разработката на модела.
220. За целите на извършването на задачите, посочени в член 190, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013 институциите следва да определят редовен цикъл за цялостна проверка на рейтинговите системи, която да взема предвид тяхната същественост и да обхваща всички аспекти на разработването на модела, количественото определяне на рисковите параметри и, където е приложимо, оценка на компонентите на модела. Този преглед следва да включва като минимум следното:
- (а) преглед на съществуващите и потенциални рискови фактори и оценка на тяхната значимост на основата на предварително определените стандарти за преглед, посочени в точка 217;
 - (б) оценка на подхода за разработване на модела, надеждност на концепцията му, изпълнение на допусканията при разработването на модела и алтернативните подходи.

Когато резултатите от прегледа водят до препоръки за промени в структурата на модела, следва да бъдат предприети подходящи действия съгласно резултатите от анализа.

221. За целите на прегледа, посочен в точки 217—220, институциите следва да приложат последователни политики за корекции на данните и изключения и да гарантират, че всички различия в политиките, приложени към съответните съвкупности от данни, са обосновани и не влияят на резултатите от прегледа.